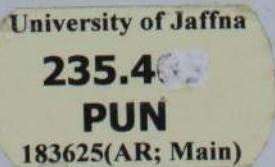

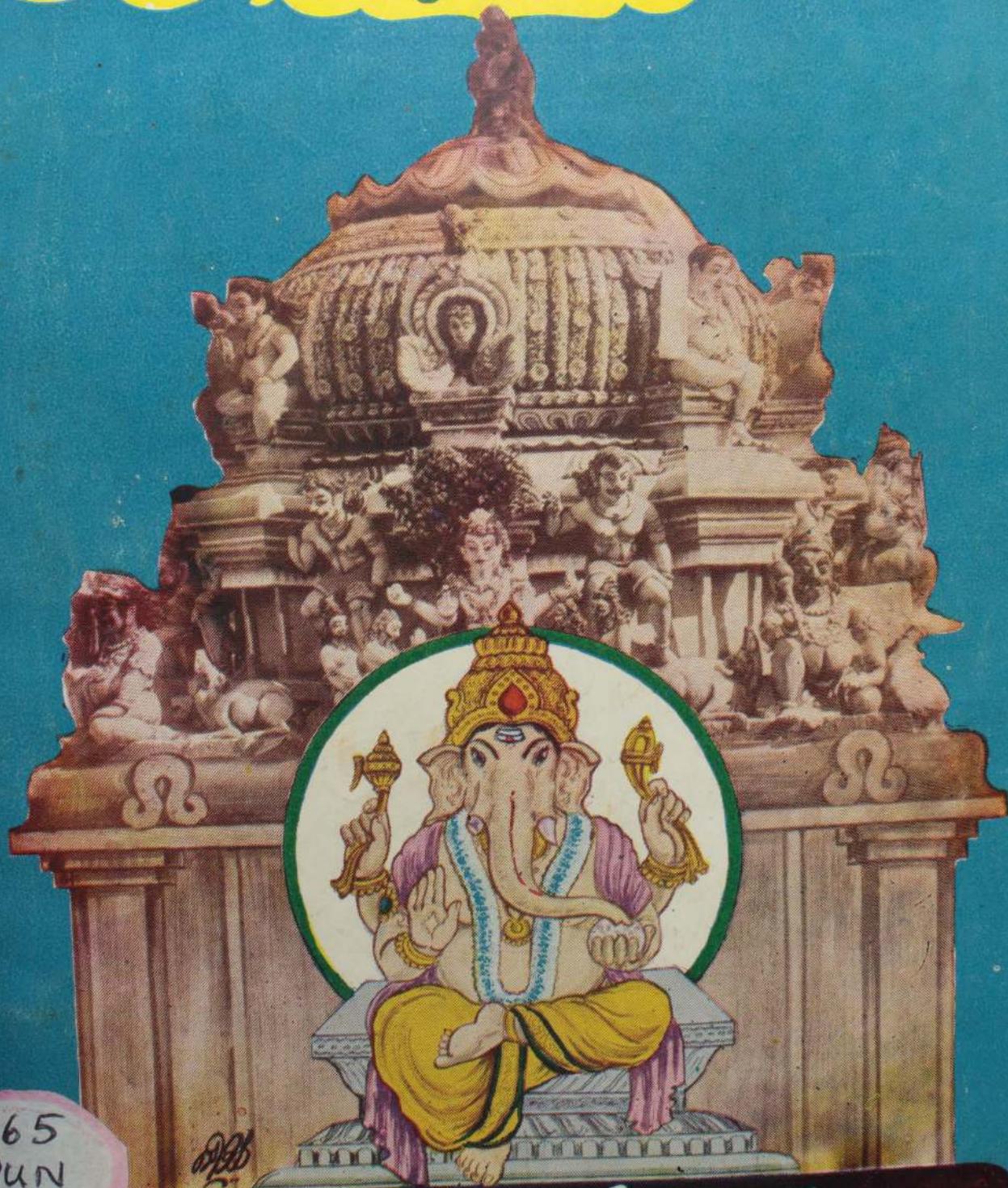
புங்குடுதீவு அரியநாயகன் புலம்
ஸ்ரீ வீரகத்தி விநாயகர்
கும்பாபிஷேக மலர்

புங்குருதீவு அரியநாயகன் புலம்

* ஸ்ரீ வீரகத்தீ வீநாயகர் *

ஆலயம்

65
புல

குந்பாஸ்திரம் மன்றம் 9.2.73.

Digitized by Neelam Foundation
neelamfoundation.org

“ விநாயகனே வெள்ளினைய வோதுமங்க வஸ்தரான்
விநாயகனே வோதுக தலைவிழான—விநாயகனே
விண்ணிற்கு மண்ணிற்கு நாதருமை துங்கமயினுல்
கண்ணிற் பணிமின் கண்ணது ”.

அன்பளிப்பு :-

நியூ கல்யாணி ஸ்டோர்ஸ்
189, ஜிந்தாம் குறுக்குத் தெரு,

கொழும்பு-11.

அன்பளிப்பு

2007

235.405
PUN
AR.

ARCHIVES

183625

எஸ். எஸ். வி. மிராமாயகம்பிள்ளை

161, ஜந்தாம் குறுகுத் தெரு,
கொழும்பு II.

குடியிருப்பு: 24577.

183625

ஈதாபிதம்: 1890.

With The Best Compliments

OF

THE BOMBAY STORES

Wholesale & Retail Distribution

142, Maliban Street,

-

Colombo II.

Telephone: 27718.

புங்குடுதீவு மேற்கு அரியநாயகன் புலம்
ஸ்ரீ வீரகத்தி விநாயகர் ஆஸய

குடமுழுக்கு வீழு மலர்.

9.2.73.

“சீர பூத்த கருவி நூலு ணர்ச்சி தெங்கை
சிவம் பூத்த நியமாக மங்களோங்கப்
பார் பூத்த புறச்சமய விருள் கணீங்கப்
பரம் பூத்த சைவநிலை பாரோர் தாங்கப்
பேர் பூத்த சிவானந்தத் தினிது தூங்கப்
பிறை பூத்த சடை மெளவிப் பிரானூர் தந்த
வார் பூத்த வறி விச்சை தொழி லொன்றேகம்
மதம் பூத்த விநாயகன்றுள் வணங்கி வாழ்வாம்”.

—நாவலர்

மலர் வெளியீட்டுக் குழு.

திரு. க. மு. நடேஸ்
திரு. நா. அம்பலவாணர்
திரு. மு. இராசேந்திரம்
திரு. க. சௌல்வத்துரை
திரு. க. துரைசிங்கம்

மலர் வெளியீடு 28 - 3 , 73

புங்குடுதீவு மேற்கு அயிநாயகன் புலம்
ஸ்ரீ வீரகந்தி வீநாயகர் ஆலய
பரிபாலன சபை

காப்பாளர்கள்: திரு. ஆ. சரவணமுத்து
 திரு. மு. சதாசிவம்
 திரு. சி. கந்தையா

தலைவர்: திரு. இ. நாகலிங்கம்

துணைத்தலைவர்: திரு. ஆ. பொன்னம்பலம்

செயலாளர்: திரு. க. மு. நடேஸ்

உபசெயலாளர்: திரு. த. சுப்பிரமணியம்

பொருளாளர்: திரு. க. ஆரமுகம்

செயற்குழு உறுப்பினர்கள்: திரு. மு. பொன்னையா
 திரு. வி. சுப்பிரமணியம்
 திரு. க. சிவசம்பு
 திரு. ஆ. கந்தையா
 திரு. நா. கந்தப்பு
 திரு. சு. சீவரத்தினம்
 திரு. க. வெற்றிவேலு
 திரு. மு. சின்னத்தம்பி
 திரு. மு. கந்தையா

ஆலய பிரதம ஆசாரியர்; சிவஞ்சி. ஸ்ரீ. இருநாதக்குருக்கள்

மண்ணுலகத்தினிற் பிறவி மாசற
 எண்ணிய பொருளோலாம் எனிதின் முற்றுறக்
 கண்ணுதல் உடையதோர் களிற்று மாழுகப்
 பண்ணவன் மலரடி பணிந்து போற்றுவாம்.

ஐந்து	கரத்தனை	ஆனை	முகத்தனை
இந்தி	எனிலம்பிளை	பேரலு	மெயிற்றனை
நந்தி	மகன்றனை	ஞானக	கொழுந்தனைப்

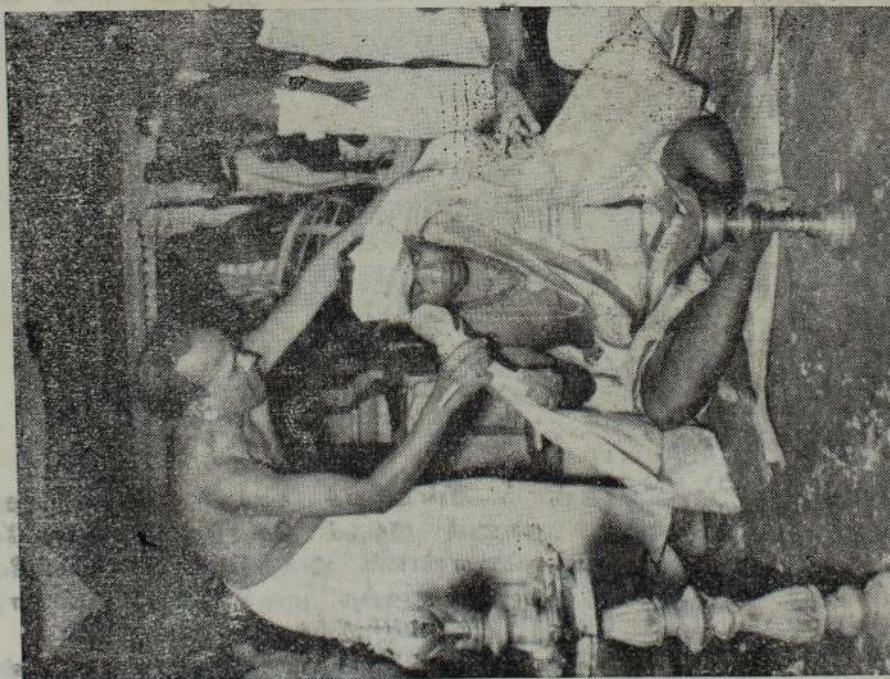
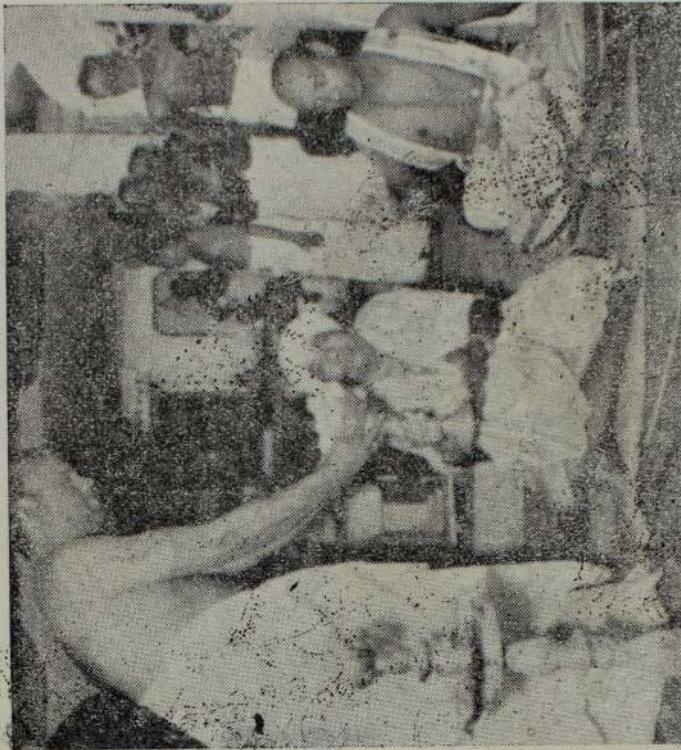
தென்கு ஸில்..!

வெள்ளினைய வேர முக்கும் வீரகத்தி விநாயகரின் கூடமுக்கு வெற்றியோகம் பூலழுர்த்திக்கு அபிரேயோகம் செய்வதற்காக வேத கோவங்களும், மங்களவாத்தீயங்களும் மூழங்கு கும்பங்கள் வீதி ஜ. கைலாசநாதக்குருக்கள் நன்றிநவில் கிடிருர். ஆலய பிரதமசூரியர் சிவபூரி. ஸ்ரீ. வீரகுநாதக் குருக்கள் சிவபூரி. நா. சோமாஸ்கந்தக் குருக்கள் ஆகியோர் அதனை உற்று நொக்குகின்றார்கள்.

ஆலழுர்த்திக்கு அபிரேயோகம் செய்வதற்காக வேத கோவங்களும், மங்களவாத்தீயங்களும் மூழங்கு கும்பங்கள் வீதி வலமாகக் கொண்டு செல்லப்படுகின்றன.

கும்பாபிலேஷன் கலைபவத்தைத் திறப்புற நடத்திய பொள்ளுடைய போர்த்திக் கெளரவிக்கப்பட்ட சிவலீ. ஐ. சிவலீ. ஐ. கைலாசநாதக் குருக்களுக்குப் பொற்கிழி வழங்கிறார் வீர. ஆலை பரிபாலன சபையின் உபதலைவர் தீரு. ஆ. போன்னம்பலம்.

“வானுலகும் மண்ணுலகும் வாழ மறை வாழப் பான்மைதரு செய்ய தமிழ் பார்மிசை விளங்க ஞானமத ஐந்துகர முன்று விழி நால்வாய் ஆனைமுக ஜெப்பரவி அஞ்சலி செய் கிற்பாம்”

தஞ்சம் என்றுளைச் சார்ந்தனன் எந்தைநீ
தானும் இந்தச் செகத்தவர் போலவே
வஞ்சம் எண்ணி இருந்திடில் என்செய்வேன்
வஞ்சம் அற்ற மனத்துறை அண்ணலே
பஞ்ச பாதகம் தீர்த்தனை என்றுநின்
பாத பங்கயம் பற்றினன் பாவியேன்
விஞ்ச நல்லருள் வேண்டித் தருதியோ
விளங்கும் சித்தி விநாயக வள்ளலே.

திருவடி மலரில்...!

"வேண்டுவார் வேண்டுவதை எந்தருளும் ஸ்ரீ வீரகத்தி விநாயகப் பெருமானின் திருவடி மலரில் இந்தச் சிறிய மலரைக் காண்கின்கயாகச் சமர்ப்பிக்கிறோம்

சோதிசவழும் திரு மகம், தூய்மை தவழும் திருவருவும் சுலவும் காந்தீன கொவித்தடியார் துண்பம் மாற்றும் திருவிழியும் கொண்டிலங்கும் காமகோடி பெனும் தனிமெய்ப்பீடத் தவப்பெராங் கோள் தங்குள் ஆசிமொழியும், செந்தமிழும் சிவபெறுவியும் செழித்தேங்கப் பணிபுரியும் மதுரை அதீன கர்த்தர் திருவருள் தவயோக ஸ்ரீஸ்ரீ சோமசுந்தர ஸ்ரீ ஞானச பந்த தேசிகபாமாசாரிய சுவாமிகள் அளித்துள்ள ஆசிச்செய்தியும் இம்மலரில் இடம் பெற்றுள்ளன. இவ்அருளாளர்களின் ஆசிமொழிகள் இம்மலரில் இடம் பெற்றமை ஸ்ரீவீரகத்தி விநாயகரின் திருவருள் என்றே கருதுகிறோம்.

அழுத்தில் அருள்நெறி பரப்பும் அறிஞர்கள் பலரது கட்டுரைகள் இம்மலரை அழுகுசெய்கின்றன. அரியநாயகன் புலத்து அமர்ந்து அருள்பொழியும் ஸ்ரீ வீரகத்தி விநாயகர் மீது பாடப்பட்டதோத்திரமுந், மலரில் அகமந்துள்ள விநாயகப் பெருமானின் அழுகொளிரும் வண்ணப்படமும் இம்மலரின் அழுகுக்கு அழுகெய்கின்றன.

நக்கீரதேவர் அருளிச்செய்த விநாயகர் திருவகவல், ஒளவையர் அருளிய விநாயகர் அகவல் ஆதியனவும் இம்மலரில் இடம் பெற்றுள்ளன. இவற்றைத் தொகுத்துச் சிறநூலாக வெளியிடவும், அதனை இலவசமாக விதியோகிக்கவும் முன்வந்துள்ள புங்குடுதீவு இந்து இளைஞர் சங்கத்தினருக்கும் எம்நன்றி உரியது.

தெய்வீகமணம் கமழும் இம்மலர் அரும்பிப் பூத்து நன்மணம் பரப்பக்காரணமானார் பலர். அவர்கள் அனைவருக்கும் எழுநன்றி.

மலரை மணம் வீசக்கெய்த அறிஞர்களுக்கும், கவிஞருக்கும், மலரின் அட்டைப்படத்தை அழுகுற வரைந்து உதவிய கழுத்தின் பிரபல ஓவியர் திரு. வி. கணகவிங்கம் அவர்களுக்கும் மிகக்குறுகிய காலத்தில் இருமலரை அழுகுற அச்சிடுதலவிய கலைவாணி அச்சகத்தாருக்கும் எம்நன்றி என்றுமுரிச்தாகு. 'பொன்மலர் நாற்றம் பெற்று'ற் போலுள்ள இம்மலரை மகர்ந்து இன்புறுங்கள்! ஸ்ரீ வீரகத்தி விநாயகரின் திருவடிகளை வாழ்த்துங்கள்!!'

--ஆசிரியர்

ஆசிச் செய்திகள்

ஸ்ரீ காஞ்சி காமகோடி பிடாதிபதி ஜகந்தரே

ஸ்ரீ சங்கராசார்ய ஸ்வாமிகள் ஸ்ரீ மடம், காஞ்சிபுரம்

ஞாகம்: பேரவை கிராமம்

தேதி: 16-3-1973

(ஆந்திரப்பிரதேசம்)

ஈழ நாட்டின் வடபால் உள்ள புங்குடுதீவு மேற்கு அரியநாயகன் புலத்தில் சுமார் முன்னாறு ஆண்டுகளாக விளங்கும் ஸ்ரீ வீரகத்தி விநாயகர் ஆலயத்தை பரிபாலனம் செய்யும் சபையினர் பக்தர்களின் உதவியுடன் ஆயிரக்கணக்கான தொகை செலவில் புனருத்தாரணம் செய்து விமரிசையாக கும்பாபிஷேகம், செய்து, பிரதி தினமும் மண்டலாபிஷேகம் செய்து வருவதையும், இவ்வபிஷேக பூர்த்தியன்று ஒரு மலரை வெளியிட முன்வந்திருப்பதையும் அறிந்து ஸந்தோஷிக்கிறோம்.

பிறரை எதிர்பார்க்க வைக்காமல் தன்னை ஸேவிப்பவர்களுக்கு வேண்டிய பயன்களை அளிக்கும் வஸ்வமை பொருந்திய விநாயகப் பெருமானை எல்லோரும் பூஜித்து எல்லா மங்களங்களையும் அடைவார்களாக.

HIS HOLINESS THIRUVARUL THAVAYOGA

**Sri-la-Sri Somasundara Sri Gnanasambanda Desika
Paramachariya Swamigal**

MADURAI ADDHEENAM

70, South Avani Moola Street
Madurai; 13-3-73.
(S. India)

இ. மு. நடேஸ் அவர்கள்.

அமைச்சர்,

அரியாயன் புலம் ஸ்ரீ வீரகத்தினாயகர்
ஆலய பரிபாலன கமை.

புங்குடுதீவு மேற்கு,

யாழ்ப்பாணம் (ஸ்ரீ ஸங்கர)

கோவெங்குடையீர்,

4.ம் தேதி எழுதிய சடிதம் கிடைத்து அங்கள் ஸ்ரீ வீரகத்தி விநாயகச் சூலயத்தின் திருப்பணி பெறும் பொருட் செலவில் நடைபெற்று, கும்பாபிஷேகம் நடைபெறவும், அதனையொட்டி விசேஷ மலர் ஒன்று வெளியிடவும், திருவகுள் பகவித்துள்ளதை அறிந்து உகிழ்கின்றோம்.

புங்குடுதீவிலுள்ள கசவ அன்பர்களின் பக்தியையும், பன்பாட்டையும் பெறிதும் பாராட்டுகின்றோம். கும்பாபிஷேகம் யாதொரு விக்கினமுயின்றி மிகவும் சிறப்பாக நடைபெறவும், மலர் நல்லவிதமாக அமையவும், அவற்றில் பங்கு பெறு கின்ற அன்பர்கள் அனைவரும் எல்லா நலங்களும் பெற்றுத் திருவும் திருவகுள் புரியுமாறு எல்லாம் வங்க ஸ்ரீ வீரகத்தி விநாயகரைப் பிரார்த்தித்து ஆரீவதீக் கிடையும்.

ஸ்ரீ ராஜகம்பாத தேசூர்.

தோத்திரம் செய்யவருள்வாய்!

— கல்லூரி க. நாகலிங்கம் —

[தலைவர், திந்து இளைஞர் சங்கம், புங்குடுதீவு]

காப்பு

ஆனை முகத்தனை அடியர கத்தனை
பாஜை வயிற்றனை பால் வெண்ணையிற்றனை
தேனை நிகர்முது செந்தமிழிற் சொல்
மாஜை நிகர்களை வாணியைப் போற்றுவாம்.

1. தேசுற்ற நவமணிகள் வீசுற்ற ஒளியினிர
திரு முடியில் மணிமகுடமும்
திருவுற்ற மரகதச் சுட்டியுறு நெற்றியிற
திலத சிந்தூர நிலவும்
மாசுற்ற கம்பமத கும்பமுயர் தும்பிமுக
கெம்பீர வடிவி னழகும்
மலைவுற்ற பாசமுடன் அங்குசம் கொம்பினெடு
இலட்டுகெம் வைத்த கரமும்
தூசுற்ற திருவரையும் துகளற்ற குடவயிறும்
துய்யவிரு திருவடிகளும்
தொழுதுற்ற வென்மணதில் பழுதற்ற வன்பொழுக
தோத்திரம் செய்ய வருள்வாய்
பாசுற்ற நெற்கழனி பரவுற்ற இருபிட்டி
அரிய நாயகன் புலத்து
பதிவுற்ற சிறிவீர கத்திவென வந்தகண
பதியுற்ற பிள்ளை யாரே.

2. செஞ்சடையில் விஞ்சகுளிர் கங்கைநனி பொங்குமெழில்
சுங்கர னினங்க மதனில்
தங்கவொரு பங்குபெறு மங்கைதலு கொஞ்சிமகிழ்
கும்பமுக ஞான சுதனை
மிஞ்சகவின் மஞ்சகுகுற வஞ்சிமிக அஞ்சமா
தங்கமென வந்த பொருளே
மஞ்சலவு கஞ்சமலர் மஞ்சரி இலங்கு பலை
புங்கமணி மார்ப முகனே

வஞ்சமது தஞ்சமடை நெஞ்சமுடை வஞ்சரிந்தி
 கொஞ்ச மெனு மனுகாமலே
 மஞ்சமர விந்தமலர் பாதமினை தந்துவெனை
 துங்கமுறவே யானு வாய்
 அஞ்சீத மங்குல் பொழிலான்றவேர் இருபிட்டி
 அரிய நாயகன் புலத்து
 அங்குற்ற சிறீவீர கத்தியென வந்தகண
 பதியுற்ற பிள்ளையாரே.

3. அப்பமொடு அவல் மதுரமுப்பழம் எட்பொரி
 அதிரசம் கடலை பயறு
 அமுதகறி மோதகம் சர்க்கரை கரும்பிள்ளை
 ஆழகவர்க்க மொடு தேன்
 கப்பி வரு தொப்பைவயிற்பபனே வல்லபையின்
 காதல் பெறு மணவாளனே
 கற்பூர விரைபுனுகு சவ்வாது கந்தமுறு
 காமர் மிகு மணிவண்ணனே
 தப்பாது வந்துவெனை எப்போதுமல்லல் பல
 தந்தவினை உந்து பவமே
 தட்டாதறுத்து நிலை மிக்கேற வைத்துனாது
 தான்பணிய நீயருஞ வாய்
 செப்பரிய திருவுற்ற செழுகமையிறு மிருபிட்டி
 அரிய நாயகன் புலத்து
 சேர்வுற்ற சிறீ வீரகத்தியென வந்தகண
 பதியுற்ற பிள்ளை யாரே.

4. கூர் கொண்ட கூனும் சோரவிருக்குறுன்டு
 சோகமுற வேல் கொண்டநன்
 சோதி வடிவானவுரு சாமிகுரு முன்னவா
 சுந்த ரானந்த குணனே
 பேர் கொண்ட விகடதட வித்தகப்புதுமைநட
 மாடு மெழி ஸேரம்பனே
 பிழுமுற வளருமிரு வரனினுறை கூனினின
 பிறையுமென வோர் கொம்பனே
 வார்கொண்ட சீரகுஞ்சி முடிசங்க கும்பமுனி
 வண்கரக நீர்கொட்ட வோர்
 வாய்த்த கருபிச்ஜையென வந்தகசி ஞானபதி
 வண்மைவள போத நிதிதேன்

ஆர் கொண்ட வணிசோலை இருபிட்டியனுமில்
 அரிய நாயகன் புத்து
 அழகுற்ற சிறீ வீரகத்தியென வந்தகண
 பதியுற்ற பிள்ளை யாரே.

5. தந்தைதரு மாங்கனியை தந்தன் வருமன்னமதை
 தந்து விடுவென்ன முந்தும்
 சந்தமுள தொந்தி வயிறந்த முதலற்றவொரு
 தந்த முமமைந்த களிரே
 விந்தைபெறு பாரதமு முந்தையுறு மேருமலை
 மீதிலுயர் கோடு கொண்டு
 விரித்தெழுது வித்தகா அந்புதா தற்பா
 விமலனே அமலஸுரீத்தி
 தந்துநதி சிந்துநடை நந்திதரு மைந்தவர
 விந்தகர மைந்து முடையாய்
 எந்தனது வந்தவினை சிந்தவுனை வந்தனை
 புரிந்தவெனை வாழ வருள்வாய்
 பந்தமுள காதலிமா பரவுற்ற இருபிட்டி
 அரிய நாயகன் புத்து
 பதிவுற்ற சிறீ வீரகத்தியென வந்தகண
 பதியுற்ற பிள்ளை யாரே.

மருஞ்ஞு மணமும் கொடியவெங் குணமும்
 மதித்தறி யாததுன் மதியும்
 இருஞ்ஞு நிலையும் நீங்கிநின் அடியை
 எந்தநாள் அடைகுவன் எளியேன்
 அருஞ்ஞும் ஒளியாய் அவ்வொளிக் குள்ளே
 அமர்ந்தசிற் பரவொளி நிறைவே
 விவருஞ்ஞு சமயத் தறியொன்றுச் சித்தி
 விநாயக விக்கிணேச் சுரனே.

தெய்வத்தமிழும் திருவாசகமும்

[வித்துவன். பொன். அ. கணகசபை]

தெய்வந் தந்தமொழி தமிழ் மொழி, தெய்வத்தைக் காட்டிக் தரும் மொழியுந் தமிழ்மொழியோகும். ஆகவினுலேதான் தமிழ்மொழியைத் தெய்வத்தமிழ் எனச் சான் ரேர் அழைத்தனர். இத்தமிழ் மொழி இயல், இசை, நாடகம் என வகுக்கப்பட்டு முத் தனிமாக வளர்ச்சியுற்று வந்தது.

இடைக்காலத் தமிழகத்தில் மாயாவாதம் என்னுஞ் சண்டமாருதம் வீசியது. உலோகாயதம் என்ற ஒண்டிறந் பாம்பின் கடுவிட நோய் பரவியது. இசைத்தமிழுக்கும் நாடகத்தமிழுக்கும் இடையூறு விளைக்கப்பட்டது. இடையூறு நாடகமும் வளர்ச்சி தடைப் பட்டன; இழிவாகவும் மதிக்கப்பட்டன. இச்சமயத்திலேதான் திருப்பெருந்துறையி விநந்து அருள்முரசு அதிர்ந்தது. திருவாசக அருள் முழுக்கங்கேட்டு எதிர்நிற்கமுடியாது மாயாவாதமும் உலோகாயதப் பாம்பும் ஏங்கி நடுங்கின. “தென்னாட்டுவர்க்கும் இறைவாபோற்றி” என்ற சங்க நாதம் எட்டுத்திக்கிழும் முழுங்கியது. இம்-சேது பரியந்தம் இலங்கிய தெய்வத்தமிழ் உலக அரங்கில் உதித்து ஒளிபாப்பத்தொடங்கியது.

உலகத்திலே பேசப்படும் மூவாயிரம் மொழிகளில் பத்திக்குரிய ஒரேயொரு மொழியாக - பத்திமொழியாக - தமிழ்மொழியை விளங்க வைத்த பெருமை திருவாசகத் திற்கே உரியது. சிலம்பும், வளையும், சிந்காமணியும், மேகலையும், குண்டலகேசியும் செந்தமிழுத்தாயின் புறக்குறுப்புகளை அமுகு செய்த புறப்பறச் சமய நூல்கள், தமிழனின் சிறந்த உறுப்பாக - கண்ணாக விளங்குவன பத்தி இலக்கியங்கள். திருவாசகம் அண்ணியின் கண்மணியாக விளங்குகின்றது. திருவாசகத்திலுள்ள திருவெம்பாவையோ கன்னித் தமிழின் கண்ணுள் மணியாடுபாவையாக இலங்குகின்றது.

சிறந்த பத்து நூல்கள் உலக அறிஞர்களால் உலக மொழிகளிலிருந்து தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டுள்ளன. அவற்றுள் இருநூல்கள் இந்தியமொழிகளைச் சேர்ந்தன. ஒன்று திருவாசகம்; மற்றொன்று பகவக்கிதை. கிதை கடவுள் சொல்ல மனிதன் கேட்ட நூல். திருவாசகமோ மனிதன் சொல்லக் கடவுள் கேட்டு எழுதிக் கொண்டநூல். இறைவன் அக்கணங்கி வந்து எழுதி “அழகிய சிற்றம்பலமுடையான்” எனக் கைச்சாத்திட்ட வரலாற்றை உலகிற் காணமுடியாது. தமிழ்மொழியை அகத்தியமுனிவருக்கு வகுத் துகரத்த சிவபெருமானே தனது அருமைத் திருக்கரத்தால் திருவாசகத்தை எழுதித் திருக்களிற்றுப்படியில் வைத்தருளினார் என்றால் இதன் அருமையை எம்போலியரால் எண்ணவும் எழுதவும் இயலுமோ!

‘கம்பளைப்போல் வள்ளுவன்போல் இளங்கோவைப்போல் பூமிதனில் யாங் கணுமே பிறந்ததில்லை’ என்று பாடினார் பாரதியார். அறிஞர், கம்பளையும் திருவள்ளு வரையும் தமிழ்மொழிக்குக் கதியாகவுங் கொண்டனர். ஆனால் அவர்கள் இயற்றிய நூல்களிலே இல்லாத ஒர் அழகு - உருக்கம் திருவாசகத்திலே காணப்படுகின்றது. மாணிக்க மணி போன்ற வார்த்தைகளைப் பத்தித் தேணிலே குழந்தை அழுது அழுது பாடிய மணிவாசகர் தமிழ்மொழிக்கு மாகத்தியாக விளங்குகின்றார். படிப்பவர்களை உருக்கி அழுவதைவில் மாணிக்க வாசகத்திற்கு நிகரான மறு வாசகம் இல்லை. திருவாசகத்திற்கு உருகாதார் ஒருவாசகக்கிற்கும் உருகார் என்பது உலகறிந்த பழுமொழி. திருவாசகத் திலை வெறிய சிவப்பிரகாசர்,

“திருவா சகமிக கொருகால் ஒதின்
கருங்கல் மனமுங் கசிந்துகக் கண்கள்
தொடுமெனாற் கேணியிற் சாந்து நீர் பாய
மெய்மயிர் பொடிப்ப விதிரிவிதிரிப் (பு) எய்தி
அன்பர் ஆகுநர் அன்றி
மன்பதை உலகில் மற்றையோர் இல்லோ”

என்று பாடினார்.

திருவாசகத்தில் குயிலுங் கிளியுங் கோத்தும்பியுங் கூட உருகி உருகிப் பாடுகிள் ரன. திருவாசகத்தைக் கேட்டுக் கீழ்ப்பறவைச் சாதிகளும், பொல்லா விலங்கினமும் ஞானவேட்டையுறுமென்றால், மனிதர் ஞானவேட்டை கொள்ளுதல் வியப்பாகுமோ! தேசம், காலம், இனம், மதம், மொழி, நிறம் என்னும் பேதங்களைக் கடந்து பத்தியல் கில் ஞானாளிலிசி நிற்கின்றது, தமிழ் ஞாயிருகிய திருவாசகம்.

தமிழ்மொழியிலுள்ள சிறந்த இலக்கணநூல் தொல்காப்பியம். அத்தமிழிலக்கண நூலுக்கு ஏற்ற இலக்கிய நூலாக விளங்குவது திருவாசகம். தெய்வத்தமிழகத்திலெழுந்த தொல்காப்பியம் தெய்வத்தை முதலில் வைத்தே வாழ்வுப் பொருள்களாகிய கருப்பொருள்களைக் கூறுகின்றது. “தெய்வம் உண்வே புள் பறை ..”எனத் தொடங்கும் அச்சுத்திரத் திலிருந்து வாழ்வுக்கு முதலாகிய பொருளாகச் செய்வத்தையே தமிழர் கொண்டனர் என்பதுந் தெளிவாகின்றது. வாழ்வு நூலாகிய திருவாசகமும் “போற்றி என் வரழ் முதலாகிய பொருளே”, “வாழ்முதலே”, “வாழ்வே” எனத் தெய்வத்தை வாழ்வுப் பொருளாகவே விளிக்கின்றது. அது “உறவே போற்றி” என வாழ்வோடு வாழ்வாக உறவானவராகவுங் கடவுளைக் காட்டுகின்றது. திருவாசகத்திலே சிவபெருமான் தாயாவுந் தந்தையாகவுங் தமையஞாகவும் நண்பஞாகவும் கண்டு காட்டப்படுகின்றார்; “கண்ணால் யானுங் கண்டேன் காண்க” எனப் படர்க்கைப் பிரவலாகப் பாடி “அம்மையே அப்பா” என விளித்து “இம்மையே உன்னைச் சிக்கெணப் பிடித்தேன் எங்கெழுந்தருளுவதினியே” என முன்னிலையநுபவத்திற் காட்டிய செந்தமிழ் நூல் திருவாசகம்.

தமிழ்மொழி இன்பமொழியாகும். தமிழில் எழுந்த திருவாசகமும் இன்பம் நுதலிய நூலாகும். கட்டறுத்து வீடுபெறுவதற்கு இவ்விரண்டும் இன்றியமையாதவை; பழக்கந் தவிரப் பழகுவதற்கு உகந்தவை; அச்சுதை விட்டு அரன்கழல் சேரவைப்பவை அரன்கழலே. திருவடியே வீடென்பர். “விட்டதே பேரின்ப வீடெ”ன்றார் ஓளவையார்.

செந்தமிழ் மறையாகிய திருக்குறள் நின்று காட்டிய நெறியிலே திருவாசகம் நம்மை அழைத்துச் சென்று, பேரா ஒழியாப் பிரிவில்லா மறவா நினையா அனவிலா மாளா இன்பத்தை அருந்துகின்றது. திருவாசகத்தைப் படித்து ஈறிலா இன்பத்தை எய்துவோமாக!

வாழ்க தமிழ்மொழி! வளர்க அருள்நெறி!

மகா கும்பாபிஷேகம்

பிரதிஷ்டா பூஷணம்

சிவஸ்ரீ. ஐ. கைலாசநாதக் குருக்கள்.

கும்பாபிஷேகம் என்பது குடத்தில் நீர் நிறைத்து இறைவனுக்கு அபிஷேகம் செய்தல் என்பதாம்.

கும்பம் பஞ்சவர்ண நூலினால் சுற்றப்பட்டு வாசனைத் திரவியங்களும் சுவர்ண புளிபம், அந்தக் கூர்ச்சம், பிரதிமைத்தகடு, நவரெத்தினாம், பொற்றுமரைப்பூ, மாவிலை தேங்காய் கூர்ச்சம், வஸ்திரம் இவைகள் சேரப்படுகின்றக்கமயால் சப்த தாதுமயமாகி சரிவ தேவதாஸ்ரூபமாகும்.

இதில் மூர்த்தியை வாவழைத்து யாகத்தில் வைத்து ஏழு இராத்திரி, ஐந்து இராத்திரி, மூன்று இராத்திரி, ஒரு இராத்திரியாவது தூசை செய்து ஒம்ம செய்ய வேண்டும்.

யாகசாலை கலாமயமாகும். யாகத்தின் நான்கு வாயல்களும் நிவிருத்தி முதலிய கலைகளாக அவற்றின் வஸப்பக்கங்களில் நான்கு கும்பங்கள் வைத்து நடுமைத்தியில் சாந்திய தீக கலையைப் பூசிக்கப் பெறுகின்றது. இவற்றுடன் இன்னும் இருபத்தி மூன்று கும்பங்கள் வைக்கின்றோம். அவைகளின் விபரம் வருமாறு.

வினையகரின் யாகசாலையில், கிழக்கு வாயிலின் இருபுறங்களிலும் - சுப்பிரஸ்தன் சுவக்திரன் என்றும் தெற்கு வாயிலின் இருபுறங்களிலும் வாமனன், சங்கபாலன் என்றும் மேற்கு வாயிலின் இருபுறங்களிலும் மூவிகள், கிரிதுண்டன் என்றும் வடக்கு வாயிலின் இருபுறங்களிலும் உக்கிளி கும்பசண்டன் என்று எண்மரும் வாயில் காட்பாளராக எட்டுக் கும்பங்களும் டூசிக்கப் பெறுகின்றது. இனி கிழக்கு முதல் எட்டுக்குத்தீக்குகளுக்கும் எட்டுக்கும்பங்களுக்கும் மேல் கீழ் தீசைக்கு இரண்டு கும்பம் சானத்திற்குத் தெற்கிலோ நிருகிக்கு வடக்கும் ஆக இரண்டும் வைத்து இவற்றிற்கு முறையே இந்திரன், அக்கினி யமன், நிருதி, வருணன், வாயு, குபேரன், சானன், பிரமர், விஷ்ணு அகிய பதின் மாற்றும் தீசை காப்பாளர்களாக நியமித்தப் பூசிக்கு அக்கினி கும்பத்திற்கு வடக்கில் இறைவனின் ஆதாரமாகிய சிவகுரியனைக் கும்பத்திலும் நிருதியின் கிழக்கில் யாகபூமியின் பலனைப் பெறுவதற்காக வாஸ்துப் பிரம்மன் என்றாகும்பத்தையும் வாயுவுக்கு தென்பறுமாக இந்தயாகமானது உத்தமமாக அமையுந் தன்மைக்குக் காரணமாக மகாலட்சுமியை ஒரு கும்பத்திலும் வாயு கும்பத்திற்குக் கிழக்கில் யாகத்தில் ஏற்படும் விக்கினங்களை நிவிருத்தி செய்வதற்காக வீரேச கும்பத்தையும், இத்துடன் (சேஷ்டத்திர பாலகர் என்ற கும்பம் வாயுவுக்குச் செய்வதற்காக வீரேச கும்பத்தையும் உண்டு.) (இதையும் சேர்க்க, கும்பம் இருபத்தெட்டாகும்.) சானத்திற்கு மேற்கில் யாகத்தில் வரும் சந்தேகம் எதையும் கேட்டு உத்தாவு பெற்றுச் செய்வதற்காக சதாசிவ அனந்தர் - ஸ்ரீ கண்டர், அம்பிகை, குகன், விஷ்ணு, பிரமா முதலிய ஏழு குருமூர்த்திகளுக்காக ஒரு கும்பமும் ஆக இருபத்தியேழும் யாகபரிவார தெய்வங்கள் என்று சொல்வார்கள்.

இனி, இந்க யாகம் நன்மை பெறவும் தேவர் முதலரக ஒவ்வொருவரும் அவரவர் செயலில் வழுவாதிருக்க சிவபெறுமான் சக்தியுடன் நூனவாள் தாங்கி நிற்பர். (திருவாச கத்தில் ஞானவாள் எந்தும் ஜூயர் என்றும், பெரிய பாரணத்தில் கறை நிறுத்திய கந்தாச்சுந்தரக் கடவுள், உறை நிறுத்திய வரளினால் உட்பகை தூந்து) என்று கூறிய குட இடக்குத்தை வலியுறுத்தியது நினைவு கூரத்தீக்கது.

இங்கும் ஞானவாளி தாங்கி நாதவிந்துவன் சேர்க்கையால் கலாதிகளைத் தோற்றுவித்து உலகம் உய்ய வேண்டும் என்ற உடன்பாடு உடையவர்களாக அந்தத்திர அஸ்திரேஸ்வரி கலசம் இரண்டும் ஆக இருபத்தேழும் சரி. இதைத் தவிர யாகப் பிரதான வேதிகையில் மூல மூர்த்தியின் கும்பமும் அதன்அபின்று சக்தியாகிய பீட சக்தியின் கலசமும் இவற்றைச் சுற்றி முழுமுதற் கடவுளாகிய விணயகப் பெருமாணைச் சுற்றி அருள் வெள்ளம் பொரும் வண்ணம் ஜாக்கிரதையுடன் இறைவனின் தியானத் தில் அழுங்கி இருக்கும் சுரதன், வராநநன், பக்தப்பிரியன், தில் அழுங்கி இருக்கும் சுரதன், வராநநன், விக்கினேசன், கஜாநநன், பக்தப்பிரியன், கஜக்ரணன் - விநாயகன். லம்போதரன் என்ற அஷ்டவித்தியேஸ்வரர் கும்பங் கண் பூசிக்கப்படும். இனி சிவசூரிய மண்டல மத்தியம் பிரதான ஆசாரியரின் இருதயம் மூல மூர்த்திக்கு மகாகும்பாபிஷேகார்க்கமாகவைத்த பிரதான மூபம், சிவாக்கினி மூல மூர்த்திக்கு மகாகும்பாபிஷேகார்க்கமாகவைத்த பிரதான மூபம்.

இக்கிரியைகள் மனம் வாக்கு காயம் ஆகிய முக்கரணங்களும் சுத்தியாகி ஒன்று பட்டு உட்சரிக்கும் மத்திரத்தின் பொருள் நிலைத்து சூக்குமை, மத்தியமை பைசந்தி வைகளி என்ற நான்கு இடங்களிலும் ஒரே தன்மைத்தாகி, செயல் விளக்க மாவிய முத்திரையும் சேர்க்கு இறைவனிடம் வயித்து தோன்றி எப்பொழுதும் இம்மை மறு மைப் பயனளிக்கும் அருட்சக்தி வாய்ந்தது கும்பாபிஷேக யாகமாம்.

இதில் இறைவனின் அருள் ஒளியானது பேரொளியாகி அங்பசீகட்டிக்கலாம் பயன் தாச் செய்யம் மாபிழக்கு செய்யலுமாம். அவன் அருள் பெற்று இறைவனுட் அருளப்பெற்ற ஆகமவழி நின்ற முற்பிற்பாடு முறை தவறுமல் உரிய சாதனங்களும் அமைத்துச் செய்வதே சிறந்ததாகும்.

இனி இக்கும்பாபிஷேகத்தில் அனுஞ்சன முதல் மண்டல பூர்த்தி இறுதியாக ஆசார்ய வரணம் நாதவிய பூர்வாங்கம் அங்குரார்ப்பணம், ரகஷாபந்தனம், நித்திய விசேட சந்திகள்-பந்தசுத்தி கடல்ஸ்தாபனம் பிரசன்ன பூஜை, கலாகர்ஷணம், ஜீவந் யாசம், யாகாரமிபரி யாகாரமூர்ம், பிம்பகத்தி, ஸ்பர்சாகுதி இப்படியாக 125 சிரியைகள் உண்டு. இந்தக்கும்பாபிஷேகம் ஆவர்த்தம், அனுவர்த்தம், புனராவர்த்தம், அந்தர்தம் என நான்கு வகையுண்டு. அவை விரிக்கிற பெருகும்.

இனி, யாகத்தின் பெருமைக்கும் யாகத்தில் கொடுக்கும் ஹவிர்பாகம் இறைவனே ஏற்கிறோ என்பதற்கும் ஒர் சரித்திரம் உண்டு.

சோழ நாட்டில் சிருவம்பர் என்னும் நகரில் சோமயாஜி மாறன் என்னும் அந்தணர் ஒருவர் இருந்தார். இவர் பெரிய யாகாதிகளைச் செய்கின்ற தீட்சிதர் குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர். இவர் பல யாகங்களைச் செய்து உலகத்திற்கு வறுமை நீக்கி வாழ்வித்து வந்தார். அத்துடன் சிவஞாடியார் யாராயிருந்தாலும் அறுசுவை அன்ன மூட்டு வேண்டிய உபசாரங்கள் செய்துவந்தார். நாம்செய்யும் வேள்வியில் எந்தத் தேவர் களைத் துறித்து ஒமம் செய்தாலும் அக்கினி தேவன்தான் ஏற்று அந்தந்த தேவதை கணக்குக் கொடுக்கின்றது. வேதத்திலும் அப்படியே சொல்லி இருக்கிறது.

ஆனால் இவர் யக்ஞபுராஷனான சிவபிரானுக்கு நாமே நேரில் கொடுத்தால் நல்லதோ என நினைந்தார். கைலாசபதியோ பூமியில் வந்து அவர் பாகத்தை நேரில்

ஒருவரிடமும் வாஸ்கியதாகச் சரித்திரம் இல்லையே. இதற்கு என் செய்வோம் எனக் கிந்தித்து சிவனுடன் நேரில் பேசிப் பழகிய வன்தொண்டராகிய சுந்தரரைப் பிடித்து இதைச் செய்வோம் என நினைந்து சுந்தரருக்குக் கீரைவகைகளில் தூது வளங்கிரை மிகவிருப்பம் என்பதை அறிந்து அவர் வீட்டிற்கு நாள் தோறும் உணவுக்கு அம்மையாரிடம் கீரை கொடுத்து வந்தார்.

ஒரு நாள் விடாமலை காரணமாக கீரை கொடுக்கவில்லை. சுந்தர மூர்த்தி தூயனுர் உண்ணும் சமயம் தனக்கு மிக விருப்பமானதும் நாள்தோறும் சமைத்த கீரையைக் காணுமையால் மஜைவியிடம் கேட்டார். மஜைவியாரும் ஒவ்வொரு நாளும் ரௌண்டு வந்து தருகிறவர் இன்று வரவில்லை என்றார். உடனே சுந்தரமூர்த்தி நாயனுர் நாளைய தினம் அவர் கொண்டு வந்தால் எனக்கு உடனே தெரிவிக்க வேண்டும் என்று கட்டளையிட்டார். மறுநாள் வழமைபோல் ஸோமயாஜி மாறனார் கீரை கொண்டு வந்தார். அம்மையாரும் நாயனாருக்கு இவரின் வருகையை அறிவித்தார். சுந்தர மூர்த்தி நாயனுர் அவரைப் பார்த்து நீர் எதற்காக இத்தொண்டு செய்கிறீர் என்று கேட்டார். அதற்கு சோமயாஜிமாறனார் தமது விருப்பத்தை அதாவது இறைவனுக்கு நேரே அவிர்ப்பாகம் கொடுக்க வேண்டும். இதுதான் நாள் தங்கள் மூலம் செய்விக்க விரும்பினேன் என்றார். ஒ கோ? இது முடியாத காரியமே ஆயினும் சிவனைத் தரிசித்துக் கேட்டுப்பார்க்கிறேன் என்றார். அங்ஙனமே சுந்தர மூர்த்தி நாயனாரும் இறைவனைத் தரிசித்துக் கேட்க எந்த வேஷத்துடன் நாள் வந்தாலும் கொடுத்தால் நாள் ஏற்கின்றேன் என்றார். அப்படியே ஸோமயாஜிமாறனார் யாகம் செய்ய சிவபிரான் தன் கணக்கோடு மாறுவேடத்துடன் வந்தார். அதைக் கண்ட ஏனையோர் மாறு வேடத்துடன் வந்தவகை கண்டவுடன் யாகம் குற்றப்பட்டுவிட்டது என்று அலறி ஒடி விட்டார்கள். ஸோமயாஜிமாறனார் இறைவன் இவரேதான் என நினைந்து அவிர்ப் பாகம் கொடுக்கும் சமயம் அவர் உடனே இடபருடராகிக் காட்சி அளித்து, நாயனாருக்கும் மோட்சம் கொடுத்தார்.

ஆகவே விரும்பி அண்போடு செய்யும் வேள்வி யாகத்தின் அவிர்ப்பாகத்தை இறைவன் ஏற்று அருள்புரிவார் என்பது சுரித்திர டூர்வமான உண்ணம்.

சுபம்.

பிள்ளையார் பிள்ளையார் பெருமை வாய்ந்த பிள்ளையார்

— செ. தனபாலசிங்கன் —

காவற் தெய்வம் கணநாதன்:

பிள்ளையார் பிள்ளையார் பெருமை வாய்ந்த பிள்ளையார். ‘ஆம்’ அவர்பெருமை சொல்லமுடியாதது. சொல்லி முடியாதது. ஆறுமுகவேலனுக்கு அண்ணானான பிள்ளையார் நேரும் துன்பம் யாவையும் நீக்கி வைக்கும் பிள்ளையார் பேரருட் பிழும்பு. அவன் திருவருளினுல் வாக்கு உண்டாம், நல்ல மனம் உண்டாம், மாமலராள் நோக்கு உண்டாம். அப்பெருமான் அருள் கரக்கும் வேகத்தினால் போகாததெல்லாம் போய் விடும். அல்லல் போம்; வல்லினை போம்; அன்னை வயிற்றிற் பிறந்த தொல்லை போம் போகாத் துயரம் போம்! நமக்கெல்லாம் அருள் புரியவேண்டும் என்ற ஒரே ஒரு குறிக் கோருடன் அப்பெருமான் வீதிகள், சாலைகள், சந்துகளில் குந்திவிடுவார். நினைத்த கருமம் முடிந்திருமிடியவேண்டும் என்றால் குட்டிக் குட்டி கும்பிடு என்று சொல்வது போலே அங்கெல்லாம் அமர்ந்திருப்பார். காவஸ் தெய்வம் கணநாதன் அல்லவா!

பேச்சு இறந்த பூரணமாம் அப்பெருமானின் பெருவயிறு (லம்போதரம்) அண்டங்கள் அத்தனையையும் தன்னுள் அடக்கிக் கொண்டு இருக்கின்ற பெருமையையும் மோதகம் ஏந்தும் திருக்கரம் அகிலம் யாவையும் தாங்கிப் புரக்கும் அருமையையும் உணர்த்துகின்றன. விநாயகன் என்ற சொல்லுக்கே ஒப்பு உயர்வு இல்லாதவன் என்பது பொருள். தன் அவாது ஒரு பொருள் தனக்கு மேலிலான் அப்பெருமான். வி + நாயகர் = நாயகனில்லாதவர் (விமலன் மலம் இல்லாதவன் என்பதைப் போல). தமக்கு ஒரு நாயகன் இல்லாத அநாயக நிலையிலும் தாமே எல்லா நாயகர்களுக்கும் நாயகனுகிய ஏக நாயக நிலையிலும் உள்ளவர் விநாயகர். அவன் அறியாமை இருக்கி அறவே போக்கி மெய்ஞ்ஞான ஒளியினைத் தரும் குரன் மூர்த்தி. கருணையே உருவமானவன். அவனுல் வாழ்வு பெற்றுர் பலர். அவனை நெஞ்சத்தில் இருத்தி நினைத்ததெல்லாம் பெற்றுர் பலர். அவனைப் புகழ்ந்து பாடிப் பெரும் புகழும் பெருநிலையும் பெற்றுர் பலர்.

அற்புதமான கதை:

சேரமான் பெருமான் நாயனாகும் சுந்தரமூர்த்தி சுவரமிகளும் திருக்கைகளிக்குப் போகப் புறப்படுகிறார்கள். சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் வெள்ளை யானை மேலே வீற்றிருக்கிறார். சேரமான் பெருமான் நாயனார் குதிரைமேல் ஏறி அமர்கிறார். இருவரும் புறப்பட்டுவிடுகிறார்கள். செந்தமிழ்க் கிழவி ஒளவைப் பிராட்டிக்குச் செய்தி எட்டுகிறது. தாழும் கைலையங்கிரிக்குப் போகவேண்டும் என்ற எண்ணம் ஒளவையாருக்கு வருகிறது. விநாயக பூசை செய்யும் நேரம் அது. தான் நினைத்தகாரியம் முட்டின்றி முடியவேண்டும் என்று விக்கின விநாயகருக்குப் பூசையைப் புரியத் தொடங்குகிறார், ஒளவைப் பிராட்டி, கைலை போரும் ஆசையால் பூசை வெகு வேகமாக நடக்கிறது. அப்போது அங்கே ஒரு குரல் கேட்கிறது. “ஏன் அம்மா என்றும் இல்லாத இத்தனை விரைவு; கொஞ்சம் அமைதியாகப் பூசை செய்யக்கூடாதா?” அவர்கள் யானை மேலும் குதிரை மேலும் அமர்ந்து புறப்பட்டு விட்டார்களே, நானே கிழவி, எப்படிக் கைலைக்குப் போவேன் என்று தன் விருப்பத்தையே சொல்லிவிடுகிறார். “பூசையை துரிதப்படுத்தி எல்லைக்குப் போய்விடலாமா? அவசரம் வேண்டாம் அம்மா, அமைதியாகப் பூசை

கையத் தொடர்ந்து செய்” என்று ஆஜைமுகன் ஆஜைபிறக்கிறது. செய்கருமம் கைகூட்டும் பெருமான் அரும் துணை, பீபங்கும் துணை, வரும் துணையாக இருப்பதை மறந்து வீணில் அவசரப்பட்டோமே” என்று தன்னினேயே நொந்து கொள்கிறோன். வாக்கும் மனமும் இல்லாமலாலேயும் தேக்கிய ஒளவையின் சிந்ததயிலே அருள்தரும் ஆனந்தம் – திருவருள் இன்ப உணர்ச்சி விதக்கின்றன. கருவிலா திருவுடையாள் சொல்லால் கோலம் செய்கின்றன.

சீதக்களபச் செந்தா மரைப்பூம்
பாதச்சிலம்பு பல இசைபாட

என்று எடுத்து அப்பெருமானின் திருவருள் நலத்தினால் வாய்க்கின்ற பெரும் பேற்றை எல்லாம் சொல்லி

தத்துவ நிலையைத் தந்தெணை ஆண்ட
வித்தக விநாயக விரைகழல் சரணை

என்று அப்பெருமானையே சரண்புதுகிறோன். விநாயகப் பெருமான் தன் துதிக்கையினால் பெருமாட்டியைத் தூக்கிக்கைலையிலே வைத்துவிடுகிறோன். கண்ணை விழித்துப் பார்க்கிறோன். கணபதியின் கருணைப் பிரவாகத்தினால் கைலையில் இருப்பதைப் பார்த்துக் கண்ணீர் ஆருகப் பெருகப் புளகம் போர்ப்ப வழுத்துகிறோன். சுந்தரரும் சேரமான் பெருமானும் இன்னமும் வந்து சேர வில்லை என்பதையும் அறிகிறோன். சற்று நேரம் கழித்து வருகின்ற சேரமான் பெருமாளைப் பார்க்கிறோன் பாட்டி. பாட்டி நிற்பதைப் பார்த்ததும் சேரமான் வியப்பினால், “பாட்டி, எப்படிவந்தீர்கள்” என்று வினாவுகிறார். கையால் வந்தேன் என்கிறோன் ஒளவை, “கையாலா, அது எப்படி?” என்று கேட்கிறார் சேரமான் பெருமான். எல்லாம் உழையாள் சிறுவன் திருவருள். அவன் தன் துதிக்கையாலே இங்கே என்னைக் கொண்டுவந்து விட்டான்.

“மதுரமொழிநல் உழையாள் புதல்வன் மஸர்ப்பதத்தை
முதிர்நினைய வல்லார்க்கு அரிதோ முகில் போல்முழங்கி
அதிர நடந்திடும் யானையும் காதம் அதன்பின்வரும்
குதிரையும் காதம் கிழவியும் காதம் குலமன்னனே”

“நீங்கள் வந்த யானையும் குதிரையும் நாழிகைக்குக் காத வழி நடந்தால் நடக்க இயலாத இந்தக் கிழவியும் காதவழி நடந்திடுவாள்” என்று பாடிப் பக்தியில் தன்னை குழந்த தனிநிலை பெருநிலைக்கு வழிகோலியிதையும் சொல்லிவிடுகிறோன் தமிழ் பெருந்தாய!

விநாயகப் பெருமானின் மேல் ஒளவைக்கு இருந்த ஆணித்தரமான பக்தி விநாயகர் அகவலாக உருவெடுத்திருக்கிறது. இதனை நாடோறும் பாடவேண்டும். பாராயணமே செய்ய வேண்டும்.

விநாதமான கொடை:

இரு வினை அறுத்து இருள் டிந்து முள்ளை வினையின் முதலைக் களைவான்; தெவிட்டாத ஞானத் தெளிவைக் காட்டுவான்; குருவடிவாகிக் குவலயந் தன்னில் உவட்டா உபதேசம் புகட்டுவான் என்று ஒன்றை சும்மா பாடுவாளா?

பாசம் ஒரு பெரிய கடல். அது விரிந்து பரந்து கிடக்கின்றது. பாவம் புள்ளி யம் என்ற அலைகள் அங்கே அடிக்கின்றன. உயிர் அந்த அலைகளினிடையே சிக்கி அலைப்புண்டு நடுமாறித் தந்தனிக்கின்றது. இருவினையாகிய கடலைக் கடந்து இருவினை ஒப்பாகிய கரையைச் சென்று அடையவேண்டுமே! அந்தக் கரைதான் பாச நீக்கமாகிய

கர. குரு என்ற தேவனிக்காரன் ஏற்றுவானோயானால் இருவினைக் கடலைக் கடந்து இருவினை ஒப்பாகிய கரையை அடையமுடியும். பாசம் பேயாகப் பற்றிக்கொண்டு இருக்கும் வரையிலும் இறைவனைப் பற்றிய நினைவு வாராது!! உலகப் பற்றியிலும் தளர்ச்சி உண்டானால் இறைவனைப்பற்றிய எண்ணமும் திருவடியே தஞ்சம் என்ற முடிபும் வரும். பிறப்புக்கு வித்தாக இருப்பது பற்று. நமக்கு மஜனவியிடம் ஒரு பற்று மக்களிடம் ஒரு பற்று. பணத்திடம் ஒரு பற்று. இவ்வாறு மூன்று பற்றுக்கள் உண்டு. இப்பற்ற வடமொழியிலே கஷணைத்திரயம் என்று சொல்வார்கள். தாரேஷனை, புத்தி சேஷனை, தனேஷனை என்பன அவை. இம்மூன்றும் இன்ப அநுபதியை அடைய விடாமல் தடை போட்டு நிற்பன. பாசத்தினால் வருவது துண்பம். ஆகசப்பட 'ஆய்வரும் துண்பம் ஆகச விடவிட ஆனந்தமாமே' என்பது திருமந்திரம். வினைகள் நல்வினை, தீவினை என இரண்டு. வினையே நம்மைப் பாசக்கட்டில் தள்ளிவிடுகின்றது. நல்வினை பொன் விலங்கு; தீவினை இரும்பு விலங்கு. இந்த வினைவிலங்கு நீங்கினால் தேவே பொன் விலங்கு; தீவினை இருக்கிறது. வினைக்குக் காரணம் பசு போதம். இறைவனை உணர விடாமல்லும் கிறையும் ஒழியும். வினைக்குக் காரணம் பசு போதம் இருக்கிறது. இது நம்மை விட்டு நீங்கினால் இன்பம் உண்டாகும். நீங்கு வத்தற்கு வந்து என்ன? இந்தப் பசுபோதத்தை வரங்கிக் கொள்வதற்கு ஒருவர் இருக்கிறார். அவர் யார் தெரியுமா? ஒன்றையாகரச் சூக்கிவிட்ட பிள்ளையார்! சித்திவேழம்! பசுபோதத்தைக் கவளமாக்கிக் கொடுத்துவிட்டால் அந்தச் சித்தி வேழம் களிப்பாக உண்ணுமாம். நாம் கொடுப்பது கள்ளவினைப்பசு போதம். அந்தக் கவளத்தைப் பெற்றுக்கொண்டு நமக்குச் சித்தி வேழம் தருவது கருணை! இது ஒரு விநோதமான கொடைதானே! பாடல் இதோ!

உள்ளம் எனும் கூடத்துள் ஊக்கம் எனும் தறிநிறுவி உறுதியாகத் தள்ளிய அள்ளிப்பனும் தொடர்பூட்டி இடைப்படுத்தித் தறுகட்பாசக் கள்ளவினைப் பசுபோதக் கவளம் இடக் களித்துண்டு கருணை என்னும் வெள்ளமதம் பொழுகித்தி வேழத்தை நினைந்து வருவினைகள் தீர்ப்பாம்

— திருவினையாடற் புராணம்

இப்படி ஒரு விநோதமான கொடையைக் கொடுக்கும் ஸ்ரீவீரகத்தி விநாயகர் பெருமைவாய்ந்த பின்னையார் தானே!

"மலர் மிகை ஏகினுன் மாண் அடி சேந்தார்
நில மிகை நீடு வாழ்வார்"

அன்பளிப்பு

சி. ஓ. முதலிக்கே

இல: 85, ஜந்தாம் குறுக்குத்தெரு,

கொழும்பு 11.

*With Best Compliments
From*

Jaffna Brass Stores

Dealers in: Brassware, Copperware, Aluminiumware,
Cotton Ropes Etc.

No: 238, Gasworks Street

COLOMBO-11

மந்தீரி தந்த மக்கள் இலக்கியம்

— செந்தமிழ்ச் செல்வர், புலவர் ஈழத்துச்சிவானந்தன் —

இலக்கியம் என்பது இலட்சியத்தின் இலச்சினை. இலக்கியம் என்றால் என்ன என்னுடையிரபோது குறிக்கோளைக் கூறுவது என்று புலனுகிறது. குறிக்கோள் நல்லதாகவும் அல்லதாகவும் இருப்பது இயற்கையே. பொருதில் இரவும் பகலும் இருப்பது போன்றது; நல்லதை நன்றாக விளக்கிக் கொள்ள நல்லது அல்லாததும் கேவைப் படுகிறது. ஏன்றால் இன்னென்றை முரணங்கப் படைத்த பரமன் காரணத்தோடு கான் படைத்திருக்கிறான். அவனுடைய திருவிளையாடல்கள் வேறு; திருவினைகள் வேறு. விளைகள் ஆற்றியபோது விளையாட்டுவும் விவேகத்தோடுதான் நடந்திருக்கிறான். அவனை வாலறிவன் என்று வள்ளுவர் சும்மா சொல்லவில்லை. ஆராய்ந்து அருமை தெரிந்து, பொருத்தமாகவே சொல்லவியுள்ளார்.

அல்ல குறிக்கோள் நல்ல குறிக்கோளை நிலைநிறுத்தவும் உதவியுள்ளது. நல்லது தோன்றி நிலைக்க அல்லது காரணமாய் இருப்பதை உலகியலை ஊன்றி நோக்கினால் தெரிந்துகொள்ளலாம்.

குறிக்கோளைக் கூறும் இலக்கியத்தின் சரித்திரமூலம் சங்க காலக்திலேயே தொடங்கிவிட்டது. அந்தக் காலத்தின் பலமையும் அதன் வெளிப்பாடும் அல்ல குறிக்கோள் வழியிலும் சென்றிருக்கலாம். இன்றவரை நிலைத்த புலமைக் குணங்கள் பல நல்ல குறிக்கோள் உடையனவாகவே இருக்கின்றன. எக்னையும் எடைபோட்டு ஏற்று நிலைக்க வைக்கும் பொறுப்பு காலக்தினுடையது. காலதேவனின் காய்தல் உவத்தல் இல்லாத ஆய்வுக்குள் அகப்பட்டு தேறி வெளியேறிய இலக்கியங்கள் பல. அவை சமயம், சமூகம், பொருளியல், கலை முதலிய துறைகளைச் சார்ந்த கருத்துக் கருவுலங்களாகும்.

சமயத்துறைக் கருவுலகங்களில் கண்ணேனத் தகும் காப்பியமாய், புலமை உலகின் புரட்சிப் படையலாய். காலங்கடந்தும் கோலங் காட்டும் கொள்கைப் பொக்கியமாய். பக்திச் சுவை நன்றி சொட்டச் சொட்டத் தொங்கும் தேனுடையாய், இலங்கி நிற்பது பெரியபூரணம் என்னும் திருத்தொண்டர் வரலாறும். திருத்தொண்டர் வரலாறு பிறந்து வளர்ந்து விரிந்க வரலாறும் வியப்புக்குரியதே. அதனுடைய காலக்கட்டங்கள், சுருக்குப் போக்குகள், கவிதை ஆக்கங்கள் ஆகியன நுணுக்கப்பார்வைக்குரியன. திருவாளரிலே புற்றிடங்கொண்டானின் அலயத்தில் உள்ள கேவாசிரிய மண்டபத்திலே ஒத்துறவுன் இடப்பக்கத்தில் நீலாயதாட்சியை தீர்த்தி வைத்துக்கொண்டு, தன்னுடைய தோமனுசிய சுந்தரமர்க்கி நாயகுருக்கு திருத்தொண்டர் சிறப்பைப் பாடி மடிக்க அடியெடுத்துக் கொடுக்கான். “தில்லைவாழ் அந்தனர் தம் அடியார்க்கும் அடியேன்” என்ற முதல் அடியைத் தொடர்ந்து சுந்தர் தொண்டர் தம் வரலாற்றை தொகையாகப் பாடினார். நம்பியாண்டார் நம்பிகள் அதனை வகையாக்கி திருத்தொண்டர் திருவந்தாதி இயற்றினார். இங்கினையும் பழத்தறிந்த சேக்கிழார் பெருமான் அவற்றை விரிவாக விரக்கிக் காப்பியம் படைத்தார். அன்பாய மன்னனின் விருப்பத்திற்கிணங்கி சாப்பியார் செய்யச் சேக்கிழார் எத்தனித்தாலும் தொண்டர் தம் வாலாற்றினை விளக்கியும் சில அடியார்களைச் சேர்த்தும் காலிய உலகில் ஒரு புரட்சியை உண்டாக்க அவர் முன்னாகவே திட்டமிட்டிருக்க வேண்டும். அன்பாய மன்னன் சமனர்களின் நூலாகிய சீவக சிந்தாமணியில் நாட்டம் கொண்டிருந்தபோது அமைச்சராக இருந்த சேக்கிழார் மன்னனின் போக்கை அவதானித்து, அதனுடைய எதிர்கால ஆபத்துக்களை எண்ணியே அடிதுடிது சிந்தோண்டர் பெருத்தைப் பேச்சுவாக்கில் கூறினார். மன்னனின் மனத்தை

மாற்றுவதற்கு நிகவாம் சுலபமான வழி மகேஸ்வரனின் கதையைச் சொல்லுவதே. பரமனின் திருவிளையாடல்களையும் திருவருட்சக்தியையும் சொன்னாலே போதுமானது. பரமனின் திருவிளையாடல்களையும் திருவருட்சக்தியையும் சொல்லுவதற்கு மன் திடீரானத் தொண்டர் வாலாற்றை மன்னானுக்கு சுலபயாகச் சொல்லுவதற்கு மன் எற்பாடு — அல்லது சிந்கணை ஒருந்திருக்கவே வேண்டும். மன்னன் சேக்கிழார் சொன்ன ஏற்பாடு அன்பாய் மாறியிராவிட்டால் முதன் மந்திரியின் கலாச்சாரப் புரட்சி வெளிப் படையாகவே தொடங்கியிருக்கும்.

சேக்கிழாரின் நியாயமான சமய கலாச்சார சிந்கணைகள் மன்னனைக் கவர்ந்தது உண்மையே. அவை காவிய உருவும் பெற அனபாய மன்னன் செய்த ஏற்பாடுகளினால் இது புலப்படுகிறது.

சேக்கிழார் அனபாய மன்னனின் அரசாங்கத்தில் உத்கம்சோழப்பல்வா என்னும் பட்டப் பெயரோடு மதலமைச்சாாய் விளங்கியவர். அட்சித் திறமையிலும் அரசியல் விவேகத்திலும் மேஜையாய்க் கிகந்திக் சேக்கிழார் உலகியல் அனுபவத்திலும் சிறந்தவாகவே தொண்டப்பட்டார். தக்கார் தகவிலர் என்பது அவர் தம் எச்சக்கால் காணப்படும் என்னும் வர்ணவர் வாக்கிற்கு வழவுமாகி கக்காராய். தகுந்த கேவையான காப்பியார் ஒன்றினைப் படைத்து படைப்பிலக்கியத் துறையில் மெச்சக்கீக்கை சாதனையை நிலைநாட்டியுள்ளார். பெரியபுராணத்தில் காணப்படும் நாயன்மார்கள் பக்தி நிறைந்தவர்களாயும், பரமானியே பாடுவோராயும், குசிப்போராயும், நிலைப்போராயும், தமது வாழ்வில் பல போக்கங்கள் உடையோராயும், வெள்வேறு காலக்திக் கெவல்வேறு இடங்களில் கூரியிலைகளில் வார்ந்தோராயும் காணப்படுகினர்கள். துக்தனை வேறுபட்ட தொண்டர்களை ஒன்றாக்கி காப்பியத்தின் உயிர் நிலைகள் சிதைவுறைமல் தமது பலமையை வெளிக்காட்டி, பழக்கத்திலிருந்து மாறினையும் மாற்றி, புதுமை செய்க புலவர் சேக்கிழார். தமிழ்க் காப்பிய-வரலாற்றில் பெரியபுராணம் ஒரு திருப்புமுனை என்று கூறலாம்.

மகாவிக்துவான் மீண்டுமிகுந்தாம்பிள்ளை அவர்கள் கூறியது போன்று சேக்கிழாரின் காவிய மூழக்கமானது — ஆன்ற சிவபுண்ணிய மூழக்கமும். பற்பலவராய் அடியவர்தம் வரலாறுகிய சரித்திராமமுக்கமும் கெய்வமணம் அகலாச தமிழ் மூழக்கமும் மேலான பல அறமுழக்கமும், இனிய திருவருள் முழக்கமும், சிவானுபோகப் பெருமூழக்கமுமாகும்.

பெருங்காப்பியத்தின் நிலை பற்றிப் பேசிய தண்டி ஆசிரியர்; தண்ணிகரில்லாத தலைவனை முதலாகக் கொண்டு நாற்பொருள் பயக்கும் நடைநெறித்தாகி காப்பியமானது நகரவேண்டுமென்கிறார். அவருடைய இலக்கணங்களுக்குள் இசைந்து அமைவாகி தனது குறிக்கோள்களையும் நிறைவேற்றி, காப்பியத்துறையில் ஒரு பரிசோதனை முயற்சியையும் செய்து வெற்றி கண்டவர் சேக்கிழார்.

சேக்கிழார் காலத்தில் தமிழர்களுடைய வாழ்வில் சில தாழ்வு நிலைகள் தென் பட்டன. சுகபோகத்தில் வாழ்ந்த மக்கள் சுய சிந்தனையை இழந்தனர். தமது மரபு, போக்கும் அவர்கள் இலட்சியமாயின. இவற்றினையெல்லாம் கவனித்த அமைச்சர் சேக்கிழாருக்கு தாங்கொனுத் துயர் உண்டாகி வாட்டியது. அரசாங்கச் செல்வாக்கும் — போக்கான மனோபாவமும் சீர்குலைவும் அவரைச் சிந்தனையில் ஆழ்த்தினா.

சிந்தனைச் சுவடியிலே அப்பரும், சம்பந்தரும், சுந்தரரும், இயற்பதையாரும் திருத்தொண்டரும், மங்கையர்க்கரசியும், திலகவதியும், திருக்குறிப்புத் தொண்டரும் தோன்றினர். மக்கள் தொண்டில் அவர்கள் முயன்று நின்று தம்மாலான பணிகளைச் செய்தமையும் - போதோடு நீரும் சுமந்து பாவாரம் பாடி இறைவனை வழிபட்டதோடு இறைவனின் விருப்பங்களை நிறைவேற்றிய நிகழ்ச்சிகளும் சேக்கிழாரின் எண்ணத்தில் வந்து வந்து மோதின. சமயப் பிடிப்படுத்த சமுதாய நேர்க்கழும் அத்தகைய தெய்வீக அடியார்களின் நெஞ்சங்களில் நிறைந்திருந்தமையால்தான் அன்றைய காலங்களில் மனித குலத்தை நல்ல பாதையில் அழைத்துச்செல்ல முடிந்தது என்பதுவும் அவர்சிந்தனையில் மிதந்தது.

மனிதர்களை அழைத்து உட்கார வைத்துக்கொண்டு போதனையும் சாதனையும் செய்த தொண்டர்கள், திருவீழி மிழலைக் கோயிலுக்குப் போனபோது அங்குள்ள பஞ்சத்தைக் கண்டு பதைத்து அதனைப் பரமனிடம் முறையிட்டு படிக்காசு பெற்று பஞ்சத்தை நீக்கிய அற்புத்தத்தையும் - ஒரு வீட்டில் மங்கல ஒலியும் மறு வீட்டில் சோகக் குரலும் கேட்பதை உற்றுநோக்கி அதன் காரணத்தை அறிந்த பின்பு முதலையின் வாயிலிருந்து பிள்ளையை மீட்டுக் கொடுத்த அதிசயத்தையும், ஆற்றிலே போட்டு குளத் திலே எடுத்த ஆச்சரியத்தையும், அனல் வரதமும் புனல் வாதமும் நிகழ்ந்து இறைவனின் நேர்மையையும் உண்மையையும் நிருப்தத் காட்சிகளையும், எலும்பைப் பெண் ஞாருவாக்கி வாழ்வு கொடுத்தமையும், ஆண்பளைகளைப் பெண்பளைகளாக்கி பொருளா தாரத் துறையில் தன்னிறைவு காண வழி செய்தமையும்; தொண்டலாது உயிர்க்கு ஊதியமில்லை, என் கடன் பணி செய்து கிடப்படே என்னும் முழுக்கங்களுடன் மக்களுக்காக உழைத்த முற்போக்கு முன் உதாரணத்தையும், அடியார்கள் உடுத்த துணிகளை வாங்கித் தொய்த்து வெண்மையாக்கி கொடுத்த நற்போக்கு நடவடிக்கையும் இன்ன பிறவும் அமைச்சர் சேக்கிழாரின் அகத்திறையில் காட்சிகளாகி, காப்பியம் செய்ய வேண்டுமென்னும் தாகத்தை அவருக்கு ஊட்டிய திருவருளான் திருக்குறிப்பை காவிய உலகம் கருத்துல் கொள்ளாமல் இருக்க முடியாது.

கேடும் ஆக்கழும் கெட்ட திருவினர்களாய், ஓடும் செம்பொன்னும் ஒக்கவே நோக்கியவர்களாய், வடும் வேண்டா விறலினர்களாய், ஈர அன்பினர்களாய், யாதும் குறைவில்லாதவர்களாய். ஈசன் பணியைத் தவிர வேறு பணி செய்யாதவர்களாய் வாழ்ந்தவர்களின் வரலாறு சேக்கிழாரின் நினைவுக்கு வந்தது;

‘இரப்பவர்க்கு ஈயவைத்தார் ஈபவர்க்கு அருளும் வைத்தார் கரப்பவர் தங்கட்கெல்லாம் கடு நரகங்கள் வைத்தார்’ என சிவப்பருமானின் சித்தாந்தங்களை கெல்லுமிடமெங்கும் விளக்கி உண்மைப் பொருளின் உள்ளக்கிடக்கையை ஊரறிய வைத்த நாயன்மார்களின் நயத்தக்க நடைமுறைகள் அமைச்சரின் அறவில் ஒருவித உந்துதலை உண்டாக்கியது. சமுதாய நோக்கோடு சமயப்பணி செய்தவர்களின் ஒருவித உந்துதலை உண்டாக்கியது. சமுதாய நோக்கோடு சமயப்பணி செய்தவர்களின் ஊர்களின் வரலாற்றினை ஆக்கி, கதிகலங்கி நெறி பிறழ்ந்து தடுமாறும் மனித குலத் கலப்பில்லாத வரலாற்றினை ஆக்கி, அதை கடைத்தேற்ற வேண்டுமென்று சேக்கிழார் உறுதி பூண்டார். துக்கு வழங்கி, அதனைக் கடைத்தேற்ற வேண்டுமென்று சேக்கிழார் உறுதி பூண்டார்.

சுந்தரரின் திருத்தொண்டத் தொகையில் காணப்படும் நாயன்மார்கள் வாழ்ந்த திடங்களையும் வணங்கிய கோயில்களையும் தனது அரசியல் செல்வாக்கை உபயோகித்து நேரிலே சென்று பாரவையிட்டு, ஒரு சமய சுற்றுப் பயணம் செய்தார். தாம் கண்ட கோயில்களின் வரலாற்றினையும், பாரவையிட்ட ஊர்களின் சரிதங்களையும், அவ்வூர்களிற் கண்ட அடியார்களையும் தமது குறிப்பேட்டில் பதித்துக் கொண்டார். அரசன் அன பாயனின் விருப்பப்படியும், தனது தணியாத வேட்கையாலும் தில்லைப்பதியில் சிற்றம் பலமுடையான ‘உலகெலாம் உணர்ந்து...’ என அடியெடுத்துக் கொடுக்க திருத்தொண்டு வரலாற்றைப் பாடி அருளினார்.

புராணம் பாடி முடிவுற்றதும் அனபாய மன்னன் சேக்கிழாருக்கு தொண்டர் ஸீர்பரவுவார் என்னும் பட்டம் சூட்டிப் பாராட்டும் வீதி உலாவும் நடாத்தி உவகை யடைந்தான். தேவாரம் முதலிய பதினெடு திருமுறைகளுடன் பெரிய புராணம் பன்னி ரண்டாம் திருமுறையாக மலர்ந்தது. கி. பி. ஏழாம் நூற்றுண்டு தொடக்கம் பத்தாம் நூற்றுண்டு வரை சமய சமூகத் துறைகளில் தலை காட்டிய புனிதப் புரட்சியையும், புரட்சிச் செல்வர்களையும் உலகுக்குக் காட்டியதோடு, பன்னிரண்டாம் நூற்றுண்டிலே மனித வாழ்க்கையிலுள்ள எல்லாப் பக்கங்களையும் உன்னிப்பாக நோக்கி, ஆராய்ந்து ஒரு சமய சமூதாய காப்பியமாய்ப் பிறந்த மக்கள் இலக்கியமே பெரிய புராணமாகும்.

பெரிய புராணத்தில் வெற்றுச் சடங்குகளும், வேண்டாத ஆரவாரங்களும், அர்த்தமற்ற கிரியைகளும், பாராட்டுப் பெறவில்லை. உள்ளத் தூய்மையும், உலக நோக்குடைய உரமான பக்தியும் மக்கள் தொண்டுமே உயர்ந்திப் பேசப்பட்டு — பொய்மையாளரப் பாடாது மெய்மையாளரையே பாடி சமய சமூகப் புரட்சிக்கு விதை தூயிய முதல் காப்பியம் பெரியபுராணம். வரப்போகும் மறுமலர்ச்சி யுத்தில் ஆராய்ச்சிக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்படும் காவியங்களில் பெரிய புராணம் முன்னணியில் நிற்கும் என்பதை உறுதியாக உரைக்க முடியும்.

பகவான் நடனமாடும் நேரம்.

பூதப்பிசாசுகள் கூட ஒடுங்கிவிடும் காலம் சாயந்தரம். நாம் எங்காவது சங்கீதம் என்றால் ஓடிக் கூட்டமாகச் சேர்ந்து விடுகிறோம். சினிமாக் கொட்டகையிலும் கூடிவிடுகிறோம். அந்தப் பிரதோஷ காலத்தில்தான் பகவான் பரமேசுவரன் ஆனந்தநர்த்தனம் ஆடுகிறான். அந்தக்காலம்தான் சித்தத்தை ஏகாந்தமாக வழிப்பிப்பதற்கு தகுந்தகாலம்.

இருவராக இருந்து நித்தியப் பிரளை நேரத்தில் நடராஜர் நடனம் செய்கிறார். எல்லாம் அதில் வழித்து விடுகின்றன. அப்போது பூதப் பிசாசுகள்கூட அந்த நர்த்தனத்தில் வழித்து யாருக்கும் உபத்திரவத்தைக் கொடுக்காது. அது கணக்டி வித்தைபோல் நடக்கிறது.

— ஸ்ரீ காமகோடி பீடாதிபதி
ஐக்குரு சங்கராச்சாரிய சுவாமிகள்

ஆலயங்களும் மகோர்ச்வங்களும்

— சிவத்துமிழுச் செல்வி, பண்டிதத் தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி —

கோயில்களே பக்தி நெறியை வளர்க்கும் வாயில்களாகும். ஆயிரமாயிரம் ஆண்டுகளாகத் தெய்வீகத்தை உயிராகக் கொண்டு வாழ்க்கை நடத்தியவர்கள் தமிழர்கள். இவர்களுடையநாகரிகம் சமய அடிப்படையிலேயே வளர்ச்சியுற்றது. மலையிலும் காட்டிலும் வயலிலும் கடற்கரையிலும் இறைவழிபாடு நடத்திய மக்கள் காலகதியில் நினையான ஆலயங்களை அமைக்கத் தொடர்க்கினுர்கள் அவற்றைச் சார்ந்து வாழ்த்த வாயும் நினைக்க நெஞ்சும்தாழ்த்தச் சென்னியும் தந்த தலைவனுடைய இறைவனை வழிபடுவதே மனிதப் பிறவியின்குறிக்கோள் எனக் கொண்டார்கள். இதன் பயனாகவே ஆலயங்கள் சிறப்படைந்தன.

உள்ளத்தின் வளர்ச்சிக்கும் உயிரின் வளர்ச்சிக்கும் வழிபாடு முக்கியமாகும் இறைவன் எங்கும் இருக்கின்றுள்ள என்றாலும் கோயிலில்தான் அவனை உணரமுடிசிறது. பார்க்கும் இடம் எங்கும் நீக்கமற நிறைக்கிற பரிபூரண ஆனந்தஞகீய அவன் கோயிலிலும் இருக்கிறான் என்பதை நம்பிக்கையோடு ஏற்றுக் கொள்கின்றோம். ஏனைய இடங்களில் இறைவன் விளங்குவதற்கும் கோயிலில் எழுந்தருளி இருப்பதற்கும் வேறுபாடு உண்டு. இறைவனை எங்கும் காணவேண்டுமானால் அவர்களுக்கு உயர்ந்த ஞானபக்குவம் வேண்டும். கானுகின்ற பொருள்கள் அணைத்திலும் கடவுளைக் கானுகின்ற ஞானிகளுக்கே அந்த நிலை ஏற்றது. ஆனால் அத்தகையோர் ஒரு சிலரே, ஏனையோர் கோயிலிலே அமைக்கப்பட்டிருக்கும் வக்கிரகங்களையும் வடிவங்களையும் காணபதனால் தான் இறைவனை உணருகிறார்கள்.

“திருக்கோயில் உள்ளிருக்கும் திருமேனி தன்னை சிவனெனவே கண்டவர்களுக்குச் சிவன் உறைவான் ஆங்கே”

என்ற வாக்கின்படி விக்கிரகத்தின் உள்ளே ஊடுருவி நின்று நாம் காணவேண்டிய உண்மைப் பொருளே இறைவனுகும்.

சிறப்பாக இறைவனை கற்ணேயில்களிலும் அடியவர்கள் உள்ளத்திலும் காண முடியும். நினைப்பவர் மனம் கோயிலாகக் கொள்பவன் அவன். அந்த நிலையிலே சிந்தித்த மனிதன் உடம்பின் அமைப்பையே கோயில் அமைப்பாகக் கொண்டு கட்டிடங்கள் அமைத்து ஆலயங்களை அமைத்தான். பண்டைக் காலத்துத் தமிழ் மக்கள் வாழ்க்கையில் கோயில்களே முதன்மையான இடம் பெற்றிருந்தன. கோயிலுக்குரிய செலவுகள் போக எஞ்சிய பகுதி கலைவளர்ச்சிக்குப் பயன்படுத்தப்பட்டது. ஏழைகளுக்கு விடுதிகளும் மருத்துவ மனைகளும், ஜைசைக் கல்லூரிகளும், ஆலய நிர்வாகத்திடுல்கை இயங்கின தஞ்சை இராசராச்சோழன் காலத்தில் இத்தகைய திருப்பணிகள் நடைபெற்றதாக சரித்திரச் சான்றுகள் உள். மக்கள் பணியே மகேசுரன் பணியாக அன்று பேணப்பட்டது. இதனால் ஆலயங்களும் மக்கள் வாழ்க்கையும் நெருங்கிய தொடர்புடையன வாக விளங்கின.

நல்ல முறையில் அழகான கட்டிடங்களும் விக்கிரகங்களும் அமைத்தால் மட்டும் போதாது. விழாக்களும், நித்திய நெமித்தங்களும் சிறப்புற நடைபெறுவது ஆலய வளர்ச்சிக்கு இன்றியமையாதது. காலத்துக்குக் காலம் குட நீராட்டி, சிறப்பு விழாக்கள் செய்து வருவது திருவருட் சக்தி பெருகுவதற்கு இடமளிப்பதாகும். மந்திரம் மூலமாக

வும் அபிஷேகம் மூலமாகவும் விக்கிரகத்திற்கு தெய்வீக சக்தி கொடுக்கப்பட வேண்டும் வின்சார இணைப்பும், மன் விசிநியும் சேர்ந்து காற்று வீசுவதற்கு உதவுவது போல மந்திரம் முதலிய கிரிகைகளும் விக்கிரகத்திலிருந்து தெய்வீக சக்தி வீசுவதற்கு உதவுகின்றன. மின்சார இணைப்பு இல்லாவிட்டால் மின்விசிநியால் பயனில்லை. அதேபோல கிரிகைகளோடு கூடிய பூசைகள் இல்லாவிட்டால் விக்கிரகத்திலிருந்து திருவங்குட்சக்தியை எதிர்பார்க்க முடியாது. இதனாலேயே ஆலயங்களில் விழாக்கள் சிறப்பாக அமைய வேண்டும் என்று வற்புறுத்தப்படுகிறது.

விழாக்கள் எல்லாம் ஊருக்குச் செய்யும் சாந்தி போல் அமைவன. அன்றுடம் திகழும் நித்திய பூசையில் சில குறைகள் நிகழ்வதும் இயற்கையே. அக் குறைகளால் ஏற்படும் குற்றங்களை நெமித்திய பூசைகளே நீக்குகின்றன என்பர்.

“சிறப்பொடு பூசை செல்லாது வானம்

வறக்குமேல் வாடினார்க்கு மீண்டு”

என்ற வள்ளுவர் குறைக்கு உரை வரித்த பறிமேலழகர்

“நித்தியத்தின் தாழ்வு குறைகள் என்பவற்றைத் தீரச் செய்வது நூற்றும் நூற்று அதனை முற்கூறினால் என்பர்.

இங்கே சிறப்பு என்பது நெமித்திக்குத்தனத்யாகும். இறைவனைப் பற்றிச் சிறப்பாகத் தயாரிக்க வாய்ப்பள்க்கும் நாடகள் விழா நாடகளாகும். மனிதனுடைய பந்த பாசத் துகரு இது ஒரு வழிமுறை என்று கூறுவது அதல் மிகையையான்கும் இல்லை. விரதம் என்பது எளாத்துக்குத் தந்தெலும் தருவதற்காக அமைக்கப்பட்டது. மக்களுக்காக ஒரு ஆண்மீகச் சூழ்நிலையை ஏற்படுத்துத் தருவதற்கென்கூட ஏற்பட்டன. விழா நாடகளான ஒருவனுடைய உணவை வாழுக்கைக்கு உரை நாட்கள். அவை இறைவனைப்போடு தொடர்பு உணவள் வாய்ப்பளிக்கும் நாடகளாகும். எனவே இந்த நாட்களில் மக்கள் சவாலைய தரசனம் செய்து சுற்றுத் தட்சா பலனைப் பெற்றுக்கொள்ள முடியும். ஆப்படியான விழாக்கள் பல காலமாக நம் நாட்டில் நடைபெற்று வந்தமை தெரியவருக்கிறது. ஆருஞ்சாசம்பந்த மூர்த்திநாயகர்.

“ஒட்டிட்ட பண்பின் உருத்தர பல்கணத் தார்க்கு
அட்டிட்டல் கானுது போதுமோ பூம்பாவாய்”

என திருமயிலாபழுர் பதிகத்தில் பாடியுள்ளார். இன்னும் “பெருஞ் சாந்தி கானுது போதுமோ பூம்பாவாய்” என்றும் பாடியுள்ளார். திருக்குறள் முதலிய நூல்கள்கும் விழாக்கள் பற்றிய குறிப்புக்கள் இடம்பெற்றுள்ளன. திருவாளந்த திருவாத்தை விழாவை அப்பர் சுவாமிகள் சுறப்பித்துப் பாடியமையும் நாம் அறிந்ததே. மகோற் சவங்கள் எனபதன் பொருள் “மெலானாயாகம்” என்பது. உற்சவம் என்றால் சுகத்தைக் கொடுப்பது. இதல் சடுபதிவரர் அனைவருக்கும் மேலான இன்பத்தையும், உள்ளத் திற்கு அமைத்தையும் உயருக்கு ஊதிபத்தையும் நல்குவது என்பது தெளிவாகும். எனவே “தனக்குவருமையில் தான் தாள சூசர்ந்தாரக் கல்லால மனக்கவலை மாற்றல் அர்து” என்றவன்னுவர் கூற்றை சிந்தையாற் கொண்டு சிவாலை தரசனம் செய்து மக்கோற்சவ தரிசனம் பெற்று வாழுதல் மக்கட் பிறவியின் மகத்தான் கடனாகும்.

“ஆண்டவனை நேரக்கி மக்கள் போனதாகப் புராணங்கள் இல்லை. மக்களை நேரக்கித்தான் ஆண்டவன் வந்ததாகப் புராணங்கள் கூறுகின் ரன்”

— தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார்

265

PUN

AR

அமுதச் தமிழ் பொழிந்த அருணகிரி

— த. துரைசிங்கம் —

[செயலாளர், இந்து இளைஞர் சங்கம், புங்குடுதீவு.]

ஆறுமுகப் பெருமானிடம் அருளுபதேசம் பெற்றவர் மூவர். முழுமுதற் கடவாம் சிவபெருமான் ஒருவர். தென் பொதிய மலையமர்ந்து தமிழ் தந்த குறுமனி அகத்தியனுர் மற்றவர். “வாக்கிற் கருணகிரி”யென வையகம் போற்றும் அருணகிரி நாதர் மூன்றுமவர்.

குருநாதரான முருகனே பெப்பற்ற அழகன். தனினை வணங்குபவரைச் சுகல வகையிலும் உயர்ந்தவர்களாக, பெப்பற்றவர்களாக ஆக்கும் சக்தி படைத்தவன். முத்தமிழால் வைதாரையும் வாழ வைக்கும் கருணைக் கடல். அவன் அநீர் பெற்றூர் அநை சிரியார். அவனாளாலே அவன் தாள் வணங்கி அவர் பாடிய பாடஸ்கள் கிழப்புகழாக, கந்கரலங்காரமாக, கந்தரநுடுதியாக, வேல்விருத்தமாக, திருவிருத்தமாக விரிந்து செல்கின்றன.

பகினைக்காம் நூற்றண்மைலே தமிழ்நாட்டிலே கைவ — வைணவ மகப்புசல் கலைதூக்கி நின்ற வேளைபில் அமகத் தமிழ் பொழியல் அருணகிரி கோன்றினே திருவண்ணாமலையிலே கோன்றிய சீசு சுடரோளி பதினாறுயிரம் திருப்புகழ்களை நம் சிந்தை குளிரக்செவி குளிரப் பொழிந்துள்ளது.

கந்கனடியே களவிலும் மங்காச் சிந்தக பெற்ற வொகு பாடல்களில் வேறொந்த நூல்களிலும் காணுத பல சிறப்புக்களை, சமய சமரசத் தன்மையை நாம் காணமுடிகிறது.

கோலமா மஞ்சஞ்ச கள்ளிற் கல்லிய குமாப் பெருமான் அருணகிரிக்குக் குருவடிவாகக் காட்சி கந்து “கும்மா இரு சொல்லா” என அவர் செவியில் உபதேசிக் கருளினுர். இந்த அற்புதத்தைக் கந்தரநுடுதியிற் கவின் பெறக் காட்டுகின்றூர் அருணகிரிநாதர்.

“செம்மான் மகளைத் திருடன்
பெம்மான் முநகன் பிறவான் இவான்
கும்மா இரு சொல்லற வென்றலுமே
அம்மா பொரு ஸொன்று மறிந்திலனே”

கும்மா இரு சொல்லா என்ற வாசகம் கேட்டதும் அருணகிரி சும்மாகவே இருந்துவிட்டார் யோக சமாதியில். அப்பொழுது ஆறுமுகப் பெருமான் அவருக்கு மீண்டும் காட்சியளித்தார். அந்தக் காட்சி மிகமிக அற்புதமானது. அதனைக் கனவிலும் நனவிலும் மறக்கழுதியாது; மறக்கவே மாட்டேன் என்று நமக்குக் கூறுகிறூர் அருணகிரி.

N. A

183625

“கருணையடிய ரோட் குஜனயில் ஒருவிசை
சுருதிபுடை தா வர மிருபரிபுர
கமல மலரடி கனவிலும் நனவிலும் மறவேனே”

கனவிலும் நனவிலும் மறவாக் காட்சி பெற்ற அருணகிரியாருக்கு முருகப் பெருமான் ஒரு வேண்டுகோள் விடுத்தார். “நம் திருப்புகழை உலகம் உய்யப் பாடு” என்பதே அந்த வேண்டுகோள். அதற்கு ஏற்க அடியெடுத்துக் கொடுத்தார் ஆறுமுகப் பெருமான். உடனேயே அருணகிரியின் உள்ளத்தில் அருள் வெள்ளம் பொங்கிப் பெருகியது. அவர் நாவில் தமிழ் வெள்ளம் அலைமோதியது. கலியுக வரதனும் கந்தனின் கருணைத் திறன் வியந்து பாடினார் பதினாறிரம் திருப்பகழ்கள். அவை கல் நெஞ்சை யும் கனிவிக்கும் தன்மை வாய்ந்தன. பக்திச் சுவை சொட்டுவன,

அருணகிரி நாதரின் செயலிலும், நினைவிலும் பார்க்குமிடமெங்கும் நீக்கமற முருகனே காட்சிதந்தான். கந்தரலங்காரத்தில் இதனை அருணகிரியாரே அழுகுறக்காட்டுகிறார்.

“செங்கே முடுத்த சினவடிவேலும் திருமுகமும்
பங்கே நிரைத்த-நற்பனிருதோடும் பதுமமலர்க்
கொங்கே தரளங்கு சொரியும் செங்கோடைக் குமரனென
எங்கே நினைப்பினும் அங்கேயென் முன்வந்தெத்திர் நிற்பனே”.

“நெஞ்சில் ஏருகால் நினைக்கின் இருகாலுந் தோன்றும் முருகாவென்றேதுவார் மன்”. என நக்கீரர் கூறுவதும் அருணகிரியின் இக் கூற்றையே உறுதிப் படுத்துகின்றது.

தமிழ்மைத் துதிக்கும் அன்பர் தம் அல்லல் அகற்றும் தன்மை வாய்ந்த ஆறுமுகப் பெருமானைச் சாந்துணைப்போதும் மறவாதவர்க்கொரு தாழ்விலை என அருணகிரியார் அறுதியிட்டுரைத்துள்ளார்.

“யாம் பெற்ற இன்பம் பெறுக இவ்வையகம்” என்னும் பரந்த நோக்கில் அருணகிரியார் தமது அனுபவங்களை நமக்குக் கூறியுள்ளார். அனுபவ வாயிலாக அவர் பெற்ற இந்த அரிய உண்மைகளை நாமும் முயக்குப்பற முற்படவேண்டும்.

அமுதத் தமிழ் தந்தஅருணகிரியார் திருவடிகள் வாழ்க்.

“மனிதர்கள் மோட்சத்திற்குப் போகவேண்டும் என்ற பிரசாரத்திற்காக மட்டும் சமயம் இல்லை. மனிதன் வாழ வாங்கு வாழுத்துண்டுவதே சமயம். அறிவுணர்வோடு, அருணியல் சார்போடு சுடி வாழும் போது, அவனுடைய தாள் விடு”

* தவத்திரு குனரக்குடி அடிளார்

With
Best
Compliments

From

MAHA TRADERS

112 1/3, Forth Cross Street,
Colombo 11.

தலைநகரில் தரமான
உணவு பெற
விஜயம் செய்யுங்கள்

சிறந்த சொவு உணவுக்கு
உந்த இடம்

மாற்ற கோட்டல்

8, மந்தோட்ட வீதி,
கொழும்பு 11.

கிதா கபே

21, காபிள் வீதி,
கொழும்பு 2.

Telephone: 23698.

Telegrams: "SAYMARIKAR"

MARIKAR (LANKA) LTD

30, 136 Prince Street, —

Colombo II.

Branch:

132, TRINCOMALEE STREET,
KANDY.

- * பாடசாலைக்குச் செல்வேண்டுமா?
- * திருமணவிடு செல்வேண்டுமா?

முதலிற் செல்லுங்கள்!

உங்கள் அழகுக்கு அழகு செய்யும்
பாத அணிகளைப் பெற

மரிக்கார் ஸங்கா லீமிடெட்

பாட்டா பாதணி களை மொத்தமாகவும் சில்லறையாகவும்
எம்மிடம் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

மரிக்கார் ஸங்கா லீமிடெட்

30, 136 குமார வீதி,

கிளை:

132, திருக்கோணமலை வீதி.
கண்ணி..

தொலைபேசி: 7456.

கொழும்பு II.

நந்ததுங் ஜெண்டதும்

சௌவப்புலவர் க. சி. குஸரத்தினம்

திருநாரையுரினிற் கோயில் கொண்டெடமுந்தருளியின் பொல்லாப் பிள்ளையார் அவ்வுரிலுள்ள நம்பியாண்டார் நம்பி என்னும் அந்தணச் சிறுவரை ஆட்கொண்டருளி அவர் மனமுவந்தளித்த நிவேதனங்களை அவர் கண்காணத் திருவழகு செய்தருளினார். அன்றி அச்சிறுவர்க்குச் சகல கலைகளையும் தாமே ஆசிரியராயமர்ந்து அருளிச் செய்தார்.

இத்தகைய அற்புதச் செய்தியை அந்நாட்டரசனுய இராசராசன் என்னும் பேரரசன் பெரியார்கள் வாயிலாகக் கேள்விப்பட்டான். அளவாற் பெரிய சோழப் பேரரசை நிறுவி, அயல் நாடாகிய எங்கள் ஈழவளநாட்டையும் கைப்பற்றி, இங்குள்ள பொலனரு வையில் வானவன் மாதேவி ஈசுரமுடையான் திருக்கோயிலையும் அமைத்து அதற்கு அற்புதமான தெய்வத்திருவருவங்களையும் கலைப் பொலிவு விஞ்சுசுமாறு செய்தளித்தவன் இராசராசச் சோழப் பேரரசன். அவன் தலைசிறந்த வீரமுள்ளவனும் இருந்தமைக்குக் காரணம் அவன் இறைவன் பால் வைத்த இணையில்லாப் பக்தியும், சிவனடியார் மீதும் திருநீற்றின் மேலும் திருமுறைகள் மீதுங்கொண்ட சர அன்புமோம். இங்ஙனம் அவன் சர அன்பினானும் யாதுங் குறைவின்றி வாழ்ந்த காலத்தில் தான் காணும் சிவனடியார்களை வணங்கித் தேவாரம் ஒதச் சொல்லி அவற்றைக் கேட்டு மெய்மறந்திருத்தல் வழக்கம்.

ஆனால் அவன் காலத்தில் எந்தச் சிவனடியாராவது ஒரு சில தேவாரங்களுக்கு மேல் அறிந்திருக்கவில்லை. அவற்றுக்கு மேல் தேவாரம் பாடுவோரைத் தேடி அவை தெரியாவெனக் கேட்டு மனமுடைந்திருந்தபோது நம்பியாண்டார் நம்பிகள் பொல்லாப் பிள்ளையார் பால் தொடர்புகொண்டிருந்த தெய்வ சம்பந்தத்தை அறிந்தான்.

விநாயகப் பெருமான் விரும்பும் நெவேத்தியங்களை நிறைய எடுத்துச் சென்று நம்பியாண்டார் நம்பியை வணங்கி, அவற்றை விநாயகப் பெருமானுக்கு நீவேதிக்கு மாறு விண்ணப்பஞ் செய்தான். நம்பியாண்டார் நம்பிக்காக விநாயகப் பெருமானும் நிவேதனங்களை அழுது செய்தருளினார். இவ்வற்புத்தத்தைக் கண்ட மனவர் மன்னன் தன் மனத்தை வருத்தி நின்ற தேவாரங்கள் திருமுறைகள் எங்குற்றனவென அறியுமாறு நம்பியாண்டாரிடம் விண்ணப்பஞ் செய்தான்.

மன்னன் மன நிலைக்கும் நம்பியின் பக்திக்கும் உருகிய விநாயகப் பெருமான் திருமுறைகள் யாவும் தில்லையில் கூத்தப்பிரான் திரு நடனங்கு செய்தருளும் அம்பலத் தினருகில் தேவாரம் பாடியருளிய மூவர்கையடையாளமுடைய அறையில் இடப்பட்டுள்ளன என அருளிச் செய்தார். அது கேட்ட மன்னன் தில்லைப் பெருமானுக்கு விஷேட பூசைகள் செய்வித்து மூவர் திருவருவங்களை எழுந்தருளச் செய்து, தில்லை மூவாயிரம் அந்தணரைத் திருப்தி செய்து நின்றபோது, தேவாரங்கள் இடப்பட்ட அறையை அந்தணர் திறந்தார்கள்.

அங்கே தேவார ஏடுகள் பெருந் தொகையாக அழிந்தும் சிறைதந்தும் போக எஞ்சியிருந்த ஏடுகளை எடுத்து நம்பியாண்டார் நம்பிகளைக் கொண்டு தருமுறைகளாக வருப்பித்தான். திருமுறைகளை வருத்த நம்பியாண்டார் நம்பிகள் அவற்றை ஒருவர்கள்

முறையைத் தழுவியே வகுத்தார். வட மொழியில் வேதங்களை வகுத்த வியாசபகவானும் ஒருவர்ன் முறையைத் தழுவியே அவற்றை நான்காக வகுத்தார். அங்ஙனம் வகுத்த பின் வியாசர் வேதங்களோடு அடைவடைய ஐந்தாம் வேதம் எனப்படும் மகாபாரதத்தைப் பின்னொயார் உதவி கொண்டே எழுதுவித்தார்.

நம்பியாண்டார் நம்பிகள் கண்டவரன் முறை மந்திரங்கள் எழுகோடி என்பதும் அவை பதினெண்று என்பதுமாகும். மந்திரங்கள் எழுகோடி என்பது அவை ஏழு மூடி வுகளாக அன்றி ஏழு நுனிகள் எனும் கொழுந்துகளாக உள்ளன என்பதாகும். அவை வுகளாக அன்றி ஏழு நுனிகள் எனும் கொழுந்துகளாக உள்ளன என்பனவாகும். இந்த நமக், சுவதா, சுவாகா, வஷட், வெளாஷட், பட், ஹாம்பட் என்பனவாகும். இந்த நமக, சுவதா, சுவாகா, வஷட், வெளாஷட், பட், ஹாம்பட் என்பனவாகும். இந்த முறையில் தேவாரங்கள் முதல் ஏழு திருமுறைகளாயின. அவை திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி களின் தேவாரங்கள் முதல் மூன்றுக்கும், திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் திருமுறைகள் அடுத்த மூன்றுக்கும், சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் திருமுறை ஏழாந் திருமுறையாகவும் உள்ளன வரம்.

இனிமந்திரங்கள் எண்ணிக்கையாற்பதினெண்ணாகும். எனவே தான் திருமுறைகளையும் அந்த முறையாற்பதினெண்ணாக அவர் வகுத்தருளினார் என்பர். மந்திரங்கள் பதினெண்ணாலும் என: ஓம் ஈசனுயநம: ஓம் தத்புருஷாயநம: ஓம் அகோராய நம: ஓம் வாமதேவாய நம: ஓம் ஈசனுயநம: ஓம் தத்புருஷாயநம: ஓம் இருதயாயநம: ஓம் சிரசே நம: ஓம் சிகாயை நம: ஓம் சத்தியோசாதாய நம: ஓம் இருதயாயநம: ஓம் சிரசே நம: ஓம் சிகாயை நம: ஓம் நேத்திரிப்யோ நம: ஓம் அஸ்திராய நம: இங்ஙனமாகத் திருமுறைகளையும் பதினெண்ணாக வகுத்தற்கு முதல் ஏழுதிருமுறைகளும் தேவாரமாக வகுக்கப் பெற்ற பின் மாணிக்கவாசகக்வாமிகள் அருளிய திருவாசகமும் திருக்கோவையாரும் எட்டாந் திருமுறையாக வகுக்கப் பெற்றன.

பின்னர் திருமாளிகைத் தேவர், சேந்தனுர், கருஹர்த்தேவர், பூந்துருத்தி காட நம்பி, கண்டராதித்தர், வேணுட்டடிகள், திருவாகிய முதனார், புருடோத்தம நம்பி, சேதிராயர் ஆகிய ஒன்பதின்மர் பாடியருளிய 28 பதிகங்களைக் கொண்ட திருவிசைப்பாவை யுடி, சேந்தனுர் பாடியருளிய திருப்பல்லாண்டு என்னும் தனிப் பதிகத்தையும் சேர்த்து ஒன்பதாந்திருமுறையாக வகுத்தனர். அதன் மேல் திருமூலர் செய்தருளிய திருமந்திரம் என்னும் ஆகமநூலைப் பத்தாந்திருமுறையாக வகுத்தனர். திருவாலவாயிற் கோயில் கொண்டெழுந்தருளியுள்ள இறைவன் பாணபத்திரன் பொருட்டுச் சேரமான் பெருமாளுக்கு அருளிய திருமுகப்பாசுரம் காலத்தால் முந்தியகாரைக்கால் அம்மையார் அருளிய பதிகங்கள். சேரமான்பெருமான் பாடியருளிய பதிகங்கள் முதலாகவுள்ளன வற்றைப் பதினெராந் திருமுறையாக வகுத்தனர். இவற்றுள் நம்பியாண்டார் நம்பிகள் அருளிய பத்துத்திருப்பதிகங்களும் உள்ளன. அவை சோழ வேந்தன் விருப்பத்துக்கு அகமய வகுக்கப்பட்டனவாரும்.

இங்ஙனமாகச் சைவத் திருமுறைகள் பதினெண்றை நம்பியாண்டார் நம்பிகள் மூலம் சைவப் பேருவகத்துக்குத் தந்தருளிய பொல்லாப் பின்னொயார் நம்பியாண்டார் நம்பிகளிடம் கொண்டருளியது ஒரே ஒரு திருப்பதிகமாகும். அது திருநாரையூர் விநாயகர் திருவிரட்டை மணி மாலை என்பதாகும். இத்திருப்பதிகத்திலே இருபது பாடல்கள் உள்ளன. இவற்றுள் வெண்பாக்கள் பத்தும் கட்டளைக் கலித்துறை பத்துமாகும்.

இத்திருப்பதிகத்தில் நம்பியாண்டார் நம்பிகள் விநாயகப்பெருமான் தம்மை ஆட் கொண்டருளிய விதத்தையும், அவர் அடியார்கள் வழிபடுந்தோறும் விரைவில் வெளிப்பட்டு அருள் செய்வார் என்றும் அவர் முன்னெழு சமயம் உலகத்தவர்க்கு

அழிவு செய்த கயமுகாசுரனை உதைத்து உருட்டியழித்து ஆட்கொண்டவர் என்றும் ஒற்றைக் கொம்பன் என்றும் ஆறுமுகப் பெருமானுக்கு வள்ளியம்மையாரைத் திருமணஞ்சு செய்து வைத்தவர் என்றும் அம்மை அப்பரே உலகம் என உலகத்தவருக்கு உணர்த்தி யருஞும் வண்ணம் தாமே அம்மையப்பராய உமாதேவியாரையும் சிவபெருமானையும் வலம் வந்து மாங்கனியைப் பெற்றவர் என்றும் பெருச்சாளியை வாகனமாகக் கொண்ட வர் என்றும் ஆஜைமுகத்தவர் என்றும், சிவபிரான் திருக்குமாரர் என்றும், முகத்திற்கையும், கையில் மூக்கும், மூக்கில் வாயும், வாயில் மருப்பும் உடையரென்றும் அருளியுள்ளார்.

இன்னும் நெருப்புக்கு அருகில் ஏறும்பு போகாத தன்மை போல் அவரை வணங்கும் அடியாருக்கு அருகில் மல்ஸ்கள் விஜைகள் அணுகமாட்டா என்றும், அவர் வேதங்களின் நுண்பெருங்காய் உள்ளவர் என்றும், பொய்ம்மை உள்ளம் படைத்தவர் உள்ளத்தில் புகுதல் செய்யார் என்றும் அருளியுள்ளார்.

இங்குமாக ஆன்மாக்களுக்கு அருள் செய்தற் பொருட்டு எழுந்தருளியுள்ள விநாயகப் பெருமானை நம்பியாண்டார் நம்பிகள் தாம் செய்த தவத்தின் பயனால் வணங்கிச் சதுரப்பாடுடையவராய் இருந்த தன்மையையும் பாடியுள்ளார். இதில் மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் தந்ததுன் தன்னைக் கொண்டதென் தன்னைச் சுங்கரா ஆர்கொலோ சதுரர் எனப்பாடியருளிய பான்மையுள்வாதஸீக் காணலாம்.

“அவமதியா துள்ளமே, அஸ்லற நல்ல
தவமதியால் ஏத்தீச் சதுரத்தோம் — நவமதியாம்
கொம்பன் விநாயகன்கொங் கார்பொழில் குழ் நாரையுர்
நம்பன் சிறுவன்சீர் நாம்.”

“பிரணவப் பொருளாம் பெருந் தகை ஜங்கரன்
சரண அற்புத மலர் தலைக்கணி வோமே”

விநாயகரும் முத்துப் புலவரும்

பொ. பூலோகசிங்கம் B. A. (CEY.) D. Phil. (oxon)

(தமிழ் விரிவுறையாவர், இலங்கைப் பல்கலைக்கழகம், கொழும்பு வளாகம்)

முர்த்தியை அமைத்து முழுமுதலை வழிபடும் மரபினையடைய மதங்களில் இந்து மதமும் ஒண்டிருக்கும். அம்முர்த்தியைப் பொன்னால் வார்த்தோ அல்லது கல்லிலெசுதுக்கூடியா அமைத்து வழிபடும் முறை பொதுவானதாகும். ஆயினும் அன்றூட வாழுக்கையாற்பாள்ளையார் உருவத்துணைப் பொன்று ஏணைய உருவங்கள் எளிமையான வழிபாட்டிற்குரிய முறையிலை அமையவல்லே. மணி, சாணம், அராசமா, மஞ்சள் தூள் முதலிய பொருள்களாற் பள்ளையாரை அமைத்துப் பொதுமக்கள் வழிபடுகின்றனர். இப்பொருள்கள் கடைக்காத பட்சத்துடைய அறுகம்புல் அவருடைய அறாகுறுறயாக நிற்கும்.

எளிமையான முறையில் வழிபடத்தக்கவராக விளங்கும் பிள்ளையர்ஸ் விக்கிளேக் வரங்குப் பொறுறப்படுகிறு. புத்தாகந் தநாட்சிக்கின்ற ஒவ்வொரு காரியத்துறைய கணபதியின் ஆஸை வெண்டும்; அவன் அருளுக்கு இப்பக்காக்கற செயல் வெற்றாக்கியாக நிறைவெறும்; விக்கிளேக்காலை சவுண்டிக்காலை ஆகும் ஆற்றுக்கண்ற வினை வப்ரதமாய்வாடும். ஆக எகாளிகை குறிது மக்களிடையே ஆழ்ந்து சுவருள்ளதுக் கடக்கண்றது. புலவர்களும் ஆகமாற்றாததுறுத்துஷ்டமை வநாயகர் காபடு வெண்டித் தம ஆககங்களைப் படைக்க முயலுகின்றனர்.

மக்கள் தமது செயல்கள் விக்கிளைனின்றி நடைபெற வழுத்தும் தெய்வம் ஏனைய தெய்வங்களிலும் முக்கியத்துவம் பெறுதல் வியப்பாற அறுறயதல்ல. இதனை விநாயகர் என்ற பயாச்சி வலியுறுத்துகின்றது. சைவம், சத்து, ஏகாளிமார்ய முதலிய மதங்களில் மட்டும் மனது வைணவத்துறும் பள்ளையாருக்குச் சிறப்பிடம் உண்டு. சமணரிடையேயும் அபளத்திடையேயும் கூட அவருக்குச் சொல்வாக்கு உண்டு.

சிவாலயம் இல்லாத ஊர்களிலும் கோயில் கொண்டிருக்கும் பிள்ளையர் தென்னாட்டிலே கி. பி. ஏழாம் நூற்றுண்டளவில் தான் வழிபடு தெய்வமாக இடம் பெற்றுரை என்ற கருத்துத் தமிழறஞார் சலவரடையை நல்வுகின்றது. (த. வெ. சதாசவ பண்டாரததார்: ஆலக்கூய ஆராய்ச்சியும் கல்வெட்டுகளும், முதற்பதுப்படி, 1961, பக. 93—100). திருச்செங்காட்டை குடியிருப்புள்ள கணபதச்சரம் என்றும் சவாலயத்தில் எழுந்தருளியினர் கணபதியை வாதாபி விநாயகர் என்று வழங்குவதை ஆதாரமாகக் கொண்டு முற்கிளந்த கருத்துத் தோன்றியது. திருச்செங்காட்டை குடியிருப்பான பரஞ்சோதியார் (சிறுத்தநாட நாயனார்) முதலாம் நரசிம்மவர்ம பல்லவனான் படைத்தலைவராகச் சென்று ஆண்டாம் புலவர்களையே கி. பி. 822-ல் வெற்றிகொண்டு மண்டபொழுது விநாயகர் படிமங்களைக் கொண்டுவந்து தமிழ் நாட்டில் எழுப்புவததார் என்று வாதாபி விநாயகர் என்ற தாடரில் இருந்து செய்யப்படும் அனுமானத்துறை விநாயக வழிபாடு மத்திய இந்தியாவில் ஏலவே நன்கு பரவியிருந்தமையும் காரணமாகலாம்.

பண்டைத் தமிழ் இலக்கியமாகக் காணப்பெறும் எட்டுத்தொகை, பத்துப்பாட்டு ஆகியவற்றிலே விநாயகர் பற்றிய குறிப்புகள் காணப்பெற வில்லை. பத்தியியக்காலத்தில் முன்னர் எழுந்ததாகக் கொள்ளப்படும் சிலப்பதிகாரத்திலும் ஏனைய தெய்வங்களையும்

அதை எழுந்தருளியுள்ள திருக்கோயில்களையும் குறிப்பிடும் இளங்கோ விநாயகரையோ அல்லது விநாயகராலயக்கையோ குறிப்பிடவில்லை. பக்தியியக்க காலத்திலே தோன்றிய திருப்பாடல்களிலே தான் விநாயகர் பற்றிய செய்திகள் முதன்முதலாக இடம்பெறத் தொடங்குகின்றன. எனவே இலக்கியச் சான்றாகனும் விநாயகர் வழிபாடு பல்லவர் காலத்திலேதான் தமிழ் நாட்டிற் கால்கொள்ளத் தொடங்கியது என்ற கூற்றினை ஆதரிக்குமாறு அமைகின்றன.

ஆயினும் பின்னொயார் தோற்றம் பற்றிய ஆராய்ச்சிகள் சிக்தாந்தமான முடிபுகளை அளித்துள்ளன என்பதிற்கில்லை. இலக்கியச் சான்றாகள் இன்மையையோ அல்லது வாதாபி விநாயகர் என்ற வழக்கினையோ மட்டும் ஆதாரமாகக் கொள்ளாது புதைபொங்களாராய்ச்சி, கோயிற் கட்டடக்கலை, சில்பக்கலை முகலியவற்றின் உதவியையும் நாடியே முடிபினை அணுகமுடியும் என்று கூறல் இன்றியமையாததாகும்.

பின்னொயார் சரிக்கிரா ஆராய்ச்சி செய்கவர்களிலே சுவாமி ஞானப்பிரகாசர் போன்ற புறசமயக்தினர் சிலப்பதிகாரக்கில் இடம்பெறும் வெள்ளாஜைக்கோட்டம்(இந்திரபோன்ற புறசமயக்தினர் சிலப்பதிகாரக்கில் இடம்பெறும் வெள்ளாஜைக்கோட்டம்) (இந்திரபோன்ற புறசமயக்தினர் சிலப்பதிகாரக்கில் இடம்பெறும் வெள்ளாஜைக்கோட்டம்) 143; குதைத்திறம். 9) என்ற சான்றாடன் தொடர்புபடுக்கி மிருக வழிபாட்டுடன் பின்னொயார் வழிபாட்டினை இணக்குத் தாட்ட மயன்றுள்ளனர். அவர்கள் தம் கூற்றிற்கு ஆதாரமாகக் கொண்டவை. மிகவும் பிற்பட்ட காலக்கிரிமேரேனிய நூல்களாதவின், தேர்த்தம் பற்றிய ஆய்விற்கு உதவுவனவாகத் தெரியவில்லை.

தமிழ் நாட்டிலே பின்னொயார் வழிபாடு பாவியவாற்றைப்பற்றிப் பல்வேறு கருத்துக்கள் வில்லியபோதும், அவ்வாறிபாடு பத்தியியக்க காலமுதலாக விளாவாகப் பரவி யுள்ளது என்று துணிவகற்குச் சான்றாகள் பலவுள். கடல் கடந்த நாடுகளிலும் பரவிய விநாயகர் வழிபாடு ஈழக்கிலும் சிறப்பிடம் வகிக்கின்றது. மக்கள் விநாயகர் வழி பாட்டிற் கொண்டிருந்த ஏடுபாட்டினை நன்குணர்ந்து ஈழத்துப் புலவரும் அவ்வழிபாட்டினை விருத்திக்கு ஆவன செய்துள்ளனர்.

கன்னுகம் அ. வரதபண்டிதர் 'பின்னொயார் கதை' யைப் பாடியுள்ளார். ஈழத்தின் சைவாலயங்களிலே வருடாவருடம் பெருங்கதை என்ற பெயருடன் வாசிக்கப்படும் இக் கதையினை நீர்வேலி சி. சங்கரபண்டிதரின் மருகர் சி. சந்தரம்பின்னை அச்சிடுவித்தார். வட்டுக்கோட்டை நா. சிவசுப்பிரமணியசிவாசாரியர் பாடிய புராணங்களிலே விநாயக சட்டி புராணமும் இடம் பெறுகின்றது. அப்புராணம் அச்சுவாகனம் ஏறியமை அறிய மாறில்லை. மட்டுநகர் வித்துவான் ச. பூபாலபின்னை 'விநாயக மான்மியம்' என்ற பெயரிலே விநாயக புராணத்தினை அகவலிற் பாடினார். விநாயக மான்மியம் கொழும்பிலே 1905-ம் ஆண்டிற் பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

புலோலி பொ. வைத்திலிங்க தேசிகர் பின்னொயார் புராணத்திற்கு உரையெழுதிப் பதிப்பித்தனர். அப்பதிப்பு 1904-ம் ஆண்டிலே வெளிவந்தது.

ஆயுமகநாவலர் விநாயகவசம், சிவகவசம், சத்திகவசம் ஆகியவற்றை ஒரு பதிப்பாக வெளியிட்டனர். 1868-ம் ஆண்டிலே வெளிவந்த கவசப் பதிப்பு முதலாம் பதிப்பா என்பதை அறியமுடியவில்லை.

ஆழத்தின் பல்வேறு பகுதிகளிற் கோயில் கொண்டிருக்கும் விநாயகர் மீது புலவர்கள் தலசம்பஞ்சமான பிரபந்தங்களை இயற்றியுள்ளனர். அவற்றை கண்டு எடுத்து வரப்பின் பல்கிப் பெருகும்.

திருவைந்தெழுத்தும் திருவாசகமும்

சித்தாந்தரத்தினாலும், சி. கணபதிப்பிள்ளை

திருவாசகமென்பது சைவ சமய சூரவர்களில் ஒருவராகிய மாணிக்க வாசக சுவாமிகளால் அருளிச் செய்யப் பெற்றது. இது திருமயமான வாசக மெனப் பொருள்படும். ஈண்டுத்திரு என்பது அருட்திருவைக் குறிக்கும். எனவே அருள்நாத வடிவான வாசகம் திருவாசகம் என்றாலும். பேரின்பப் பேற்ற காதலிப்பார் எல்லாராலும் விரும்பப்படும் அழிய வாசகத்தை உடையது திரு வாசகம் எனப்படும். இப்பொருளில் திருவாசகம் என்பது திருவாதலூராடிகள் அருளிச் செய்த தமிழ் வேதத்திற்குக் காரணப் பெயராகும்.

திருவாதலூராடிகள், “நமச்சிவாய வாழ்க” என்று தொடர்க்குஞ் சிவபுரா ணம் முதல், அச்சோப் பதிக மிருக ஜம்பதிதொரு திருப்பதிகள்களாக தமிழ் வேதத்தைச் செய்ததுவினார். அடிகள் நமச்சிவாய என்பது முதலாகத் தமிழ் வேதம் அருளிச் செய்தது, யகரி வேத மத்சியில் உள்ள திருவங்குத்திரத்து உள்ள நையான திருவைந்தெழுத்து — வேதமந்திரங்கட்டிக்கல்லாம் மேலாயும் உயிராயும் நிற்கும் மகிழை நோக்கியென்க. வேதம் ஆகமம் முதலிய நூல்களெல்லாம் இத் திருவைந்தெழுத்தின் பொருள் குறித்தெழுந்தனவேயாம். இக்கருத்தினை;

“அஞ்செழுத்தே ஆகமமும், அன்னைலரும்கறையும்
அஞ்செழுத்தே யாதிப்பான மனைத்தும்
அஞ்செழுத்தே ஆனந்தத் தாண்டவழும் யாவைக்கும்
அப்பாலாம் மோனந்த மாமுத்தியும்”

என்னும் உண்மை விளக்கமும்

“அருணாலும் ஆரணாமும்
அங்கலாதும் ஜந்தின்
பொருணாலும் தெளியப்புதும்”

என்னும் திருவங்குப்பயனும் தெளிவாக்குகின்றன ஈந்தெழுத்து தூலம், சூக்குமம், காரணம், என்றின்ன பலவகைப்பட்டு அதிகாரிகள் பக்குவத்திற்கேற்ப உபதேசிக்கப்படும்.

உலகில் எத்திறத்தாரும் பிறவித் தனியறுக்கப் பேரின்ப வீடு கூட வேண்டும், என்னும் பெருங் கருணையால் அடிகள் தரிந்த வேதம் அருளிச் செய்யத் தொடர்க்கும் பொழுது முதலிலே, பாசவயப்பட்டுமூலம் பிறவிகுத்தி மார்க்கத்தார் பொருட்டு நமச்சிவாய என்னும் தூல பஞ்சாக்கரத்தையும் பின்னர் பாசம் நீக்கி வீடுகாதலிக்கும் விவித்தி மாட்க்கத்தார் பொருட்டு “நானேயோ தவம் செய்தேன் சிவாயநம் எனப்பெற்றேன்” என்று சிவாயநம் என்னும் சூக்கும பஞ்சாக்கரத் தையும் அருளிச் செய்தார். அடிகளுக்குத் திருப் பெருந்துறையில் குருந்தமரத் தடியில் உபதேசிக்கப் பெற்றது முத்தி பஞ்சாக்கரமாம். இதனை,

“குக்கும்மாகு மைந்தெழுத்தினிற் சுற்றிய பாச
வீக்க நீக்கி மெய்யானந்தம் விழைநிலைத்துய்த்தும்
போக்கு மீட்சியுட் புரம்பிலா பூரண வடிவாஸ்
ஆக்கினுனைரு தீபகம் போல் வருமண்ணல்”

என்னும் திருவிளையாடல் பூரணத்தால் அறிக்.

அஞ்சைய பிள்ளையார் பிரணவத்தை முன்வைத்துத் தோடுஞ்சைய செவி
யன் என்று தமிழ் வேதம் அருளிச் செய்தவாறு ஆஞ்சைய அடிகள், திருவைந்
தெழுத்தை முன்வைத்து தமிழ் வேதம் அருளிச் செய்தார். இத் தமிழ் வேத
மாகிய திருவாசகம் தன்னை ஒதுவாரைப் பிறவிக் கடலிலிருந்து எடுத்து அவர்க்
குச் சிவானந்தம் ஆக்கவல்லதென்பது,

“தொல்லையிரும்பிறவிக் குழும் தழைநீக்கி
அல்லல்லறுத்தானந்தமாக்கியதே — எல்லை
மருவா நெறி அளிக்கும் வாதழுரெங்கோன்
திருவாசகமென்னும் தேன்”

என்னும் திருவாக்கால் பெறப்படும்.

நம்பியாண்டார் நம்பிகள் சைவத்திருமுறைகளை வகுத்தருளிய பொழுது
மந்திரங்கள் பதினெண்ணிறுகளின் திருமுறைகளையும் பதினெண்ணிறுக வகுத்தருளினார்
எட்டாம் திருமுறையாகிய திருவாசகம், எட்டாவது மந்திரமாகிய சிகா மந்திர
மாகும். பஞ்சப் பிரம மந்திரங்களும், சடங்க மந்திரங்களும்சேர்ந்து பதினெண்ணிறும்.
இறைவனுடைய உருவங்களில் திருச்சடா பாரமாகிய சிகையைக்குறிக்கும் அங்க
மந்திரம் சிகாமந்திரமாகும். சிகைக்கு மேல் வேறு அங்கமின்கமயின் சிகாமந்திரம்
சிறப்புஞ்சையோகும். அதுபோலவே திருவாசகமும் தனக்கு மேற்
பட்ட நூல் எதுவுமின்றித் தானே சகல நூல்களுக்கும் மேம்பட்ட அழகிய
வாசகமாய் நிற்கின்றது.

இனி, தில்லைக்கூத்தன் என்பது தில்லைத்திருச்சிற்றம்பலத்தில் ஆடும்
கூத்தன் எனப் பொருள்படும். தில்லையென்பது சிதம்பரம் என்னும் தலம். சித்-
அம்பரம்-சிதம்பரம். சித-ஞானம், அம்பரம்-ஆகாயம். எனவே சிதம்பரம் ஞாக
காசமாம். பூதாகாசம் வேறு, ஞாகாசம் வேறு. இச்சிதம்பரம் அண்டம்
பிண்டம் என்னும் ஈரிடத்தும் நிலவும். ஸ்ரீலூரீ நாவரை பெருமான் பெரிய பூரண
குசனத்தின்கண் இதனைப் பின்வருமாறு விளக்கினர்.

“சாந்தோக்கியோப நிடதத்திலே பிரமபுரத்திலுள்ள தரமாகிய புண்ட
ரீக வீட்டினுள்ளே இருக்கும் ஆகாச மத்தியிக் விளங்கும் அதிகுக்கும் சித்தை
அறிதல் வேண்டுமென்று தகாவிக்கை சொல்லப்பட்டது, இங்கே பிரமபுரம் என்றது
இச்சரீரத்தையும், புண்டரீக வீட்டன்றது இருதய கமலத்தையும் ஆகாசமென்றது
பராசத்தியையும், அதி குகுமசித்தென்றது பரப்பிரம்மாகிய சிவத்தையும்
பூத்தும் இப்படியே இப்பிரமாண்டம் பிரமபுரம் எனவும், இப்
என்றநிக். புறத்தும் இப்படியே இப்பிரமாண்டம் பிரமபுரம் எனவும், தில்லை
பிரமாண்டத்தினுள்ளே இருக்கும் தில்லைவனம் புண்டரீக வீட்டனவும் தில்லை

வளத்திலிருக்கும் ஆகாசம் பராசத்தியாகிய திருக்சிற்றம்பலமெனவும், அதீ திருக்சிற்றம்பலத்திலே நடனஞ் செய்யும் பரப்பிரமம் சிவம் அதி குக்கும் சித்தெனவும் சொல்லப்படும். இவ்வாகாசம் பூதாகாசம் போல் சடமா காது, சித்தேயாம். ஆதலால் சிதம்பரம் எனப்படும். இச்சிதம்பரம் என்னுளும் நீக்கிமின்றி விளங்குந் தானமாதலால் தில்லை வனமுஞ் சிதம்பரம் எனப் பெயர் பெறும்”.

இறைவன் ஆண்மாக்களின் இருதயகமல சிதம்பரத்திலே திருநடனம் செய் கின்றன. இதனுற்றுள் ஆண்மாக்கள் ஆடுகின்றன. “ஆட்டுவித்தால் யாசெநாகுவர் ஆடாதாரே” என்பது அப்பர் திருவாக்கு.

தில்லைக்கூத்தனது உடுக்கையின் அருள்நாத வொலியாற் படைத்தற்றிருபி லும், அபயத்திருக்கரத்தாற் காத்தற்றிருபி லும், அக்கினி யேந்திய திருக்கரத்தாற் சங்காரத் தொழிலும், ஆணவமாகிய முயலகளை ஊன்றிமிரித்த திருவடியால் மறைத்தற் றிருபி லும், தூக்கிய திருவடியால் முத்தியின்பம் கொடுத்தகுஞ்சதலும் நிறூவதை,

“தோற்றத் துடியதனிற் ரேயுந்திதியமைப்பிற்
சாற்றியிடு மங்கியிலே சுங்காரமுற்றமாய்
ஊன்று மஸர்ப்பதத்திலுற்ற திரோத முத்தி
நான்ற மஸர்ப்பதத்தே நாடு”

என்னும் திருப்பாட்டு விளக்குகிறது.

சாந்திக் கூத்து, வினைதக் கூத்து என்னுமிருவகைக் கூத்தினுள்ளே; தில்லைக் கூத்து சாந்திக் கூத்தின் பாற்படும். இக்கூத்து ஆண்மாக்களின் துக்க சாந்திக்காகவே செய்யப்படும். தில்லைக்கூத்து, தரிசிப்போர் பக்குவத்திற் கேறப இருவேறு வகப்படும் அவை ஊனநடனம், ஞானநடனம் என்பனவாம். இவற் றில் ஜந்தோழில்களும் நிகழும். ஊனநடனம் ஆணவத்தோடு பிரிவின்றி அறி வத்தொழிலுள்ளது இருட்டறையிற் குருட்டுக்குழவிபோல் கிடக்கும் பெத்தான் மாக்களுக்குச் செய்யப்படுவது.

ஞானநடனம் பாசநீக்கம் பெற்று சிவனருள் கைகூடிய முத்தான்மாக்கள் பொருட்டுச் செய்யப்படுவது. இது சீவன் முத்தர்களைச் சிவானந்தத்தில் அமுத்தி யைக்கும் செயலுடையது தில்லைக்கிற்றம்பலத்திற் சென்று இக்கூத்தினை வணக்கிப் பேரின்பம் பெற்றேர் பலர் கந்தபுராணத்தில் மகாவிஷ்ணுமுர்த்தி தில்லைக்கூத்தினை தரிசிக்கும் கால்,

“சொல்லிய பாவசமாய்த் திருமுன்பு வீழ்ந்திறைஞ்சித்
தொல்லைதனில் அறிவிழந்து துணை விழிகள் புனல் பெருகப்
பலவுயிர்க்குமுயிராகும் பரமசிவ பூரணத்தின்
எல்லைதனிற் புக்கழுந்தி எழுந்திலன் ஈரிரு திங்கள்” எனவும்,

திருத்தொண்டர் பெரிய புராணத்தில் ஆன்டைய பிள்ளையார் தில்லைக்கூத்தனை வணங்கும்கால்;

“உணர்வினேர் பெற வருஞ்சிவ
ப்ரகத்தை ஒழிவின்றி
உருவின்கண் அணையும் ஜம்பொறி யரவி
மெளியர வருளினை எனப் போற்று” எனவும்,
ஆன்டைய அரசு கூத்துப் பெந்மாணக் கட்டுமையும்,

“கையுந் தலைமிகைப்புளையஞ் சுலியன்

கண்ணும் பொழுமிழமை யெழுமியாடுதே;

பெய்யுந் தகையென;

கரணங்களும் உடன் உருகும் பரிவிளை;

பேறெய்தும்,

மெய்யுந் தரைமிகை விழுமுன் பெழுதரும்

மின்தாழ் சடையொரு நின்றுகும்

ஐயன் திருநடம் எதிர்கும்பிடும் அவர் ஆர்வம்

பெருகுதல் அளவின்றுல்”

இதைவன் ஆன்மா எனப்படும் மன்றிலே பரந்தனம் செய்கின்றுவிசௌபதை.
“அன்று நீ யாடல் செய்கை நினைப்பதே நியாயமாகும்” என்ற திருக்கடைக் காப்பும்.

“மதிகங்கை விதியானன் என்னுயிர் மேல் விளையாடல் விடுத்தாலோ”
என்ற தேவாரமும்,

“தினைத்தனை உள்ளதோர் பூவினிற்றேள் உள்ளுதே
நினைத்தொறுங் காண்டொறும் பேசுந்தொறும் எப்போதும்
அணைத்தெலும்பும் நெக ஆனந்தத் தேள்சொரியுங்
குனிப்புடையானுக்கே சென்றேதாய் கோத்தும்பி”

என்று மணிவாசகமும் விளக்குகின்றன.

இவற்றால் திருவைந்தெழுத்து வாசகமும், தில்லைக்கூத்தன் வாச்சியமும் என்பது தெளிவாகின்றது. திருவைந்தெழுத்தை முதலிடக்கண்டகளிற் கொண்டு தில்லைக்கூத்தனைப் போற்றிய தமிழ் மந்திரமாகிய திருவாசகத்திற்குத் தில்லைக் கூத்தனை வாச்சியமாறு கண்டு கொள்க. இதனைச் சிவப்பிரகாச அடிகள் நகல்வர் நான் மணிமாலையில்,

“பெருந்துறைபுகுந்து பேரின்பு வெள்ளம்
மூழ்கிய புனிதன் மொழிந்த வாசகமே

வாசகமதற்கு வாச்சியம்

தூக்கலங்குல் வேம் தோளிடத்தவனே”

எனக் கூறியது கொண்டு தெளிக.

கொழும்பு மாநகரில்
சுதாரமான, சுவையான
உணவு வகைகளுக்கு
உகந்த இடம்

ஸ்ரீ அம்பாள் ஹோட்டல்

நாவினிக்க, உளம் குளிர்
நல்ல பல சிற்றுண்டி வகைகளை
நாள்தோறும் தருகிறார்கள்

ஸ்ரீ அம்பாள் ஹோட்டல்

உங்கள் உணவுத் தேவைகளுக்கு
எங்களை நாடுங்கள்

ஸ்ரீ அம்பாள் ஹோட்டல்

487, மருதானை, கொழும்பு 10.

கௌ:

ஷஹிரா ஹோட்டல்

437, 2-ம் பிரிவு, மருதானை.

தொலைபேசி: 92322. உரிமையாளர்: க. ச. நாதன்
சகோதரர்கள்.

உங்கள் நம்பிக்கைக்கும் நானைத்தீர்க்கும்
உத்தாவாதமுள்ள
நகை அடைவு பிடிப்பாளர்

க. சண்முகநாதன்

44, ரத்மட்டக்கொடை விதி, கொழும்பு 9.

Visit

RADHA LODGE

5th Cross Street,
Colombo II.

இன்றே வாங்கிப் பாணியுங்கள்!

“ஜூபிலி” ரல்கம் பவுடர்

- நறுமணமும், மென்மையும் கொண்டது.
- தரமுள்ள வாசனைத் திரவியங்கள் நிறைந்தது.
- முத்தில் வரும் பருக்கள், தழும்புகள் அணுத்தையுட் அகற்ற வல்ல மூலிகைகள் கொண்டு தயாரிக்கப்பட்டது.

காதார முறைப்படி தயாரித்து
நாட்டு மக்களுக்கு வழங்குகிறார்கள்

“அரியம் அன் சன்ஸ்”

4-ம் குறுக்குத்தெரு,
கொழும்பு !!.

புங்குடேவி அரியநாயகன் புலத்தில் வீற்றிருக்கும்
வீரகத்தி ஸிநாயகரின் திருவருள்
அணைவரும் பெற வாழ்த்துகிறோம்.

ஞஞ்சா கீபே

125; 5-ம் குறுக்குத் தெரு,
கொழும்பு ॥.

தொலைபேசி இல: 22388.

திரமான உணவு வகைகளுக்கு

செல்வம் போசனசாலை

இல: 21, முதலாம் ரோகிணி லேன்,
கொழும்பு ॥.

விநாயக வழிபாடு

கா. க. கனகசந்தரம்
(தலைமொழியர்)

“வேழமுகத்து விநாயகனைத்தொழு வாழ்வு மிகுத்து வரும்” என்பது சைவர்களாய் எமது அசைக்க முடியாத நம்பிக்கையாகும். சிவபெருமானே முழுமுதற்கடவுள் என்றும், ‘எல்லாம் சிவமயம், என்றும், உலகத்தின் சிருஷ்டியும் அழிவும் அவன் விருப்பு வெறுப்புக்குரிய விடயங்கள் என்றும் மனதார நம்புகின்ற நாமே, எதற்கும் எப்பணிக்கும் முன்னர் விநாயக துதி செலுத்துகிறோம். அவன் பெயர் சொக்லி எதையும் ஆரம்பிக்கிறோம். அவன் முன்னிச்சிறு நமது பணிகளைல்லாம் சிறக்க வழிசெய்யவேண்டுமெனப் பிரார்த்திக் கிறோம், “காத்தகருள்வாய் கணபகியே” என்றும் “கஜமுகனே கடைக்கண்ணருள்வாய்” என்றும் வேண்டிக்கொள்ளுகிறோம். ஏக்செயலின் கொடக்கமாயிலம் அவனையே துதிப் பகந்தாகப் பிள்ளையார் சுழியிட்டுக் கொடங்குகிறோம். நஞ்சூன்னேர் வழி நின்று செய்யும் காரியங்களை இவையாயினும், விநாயகப் பெருமானே எமது செயல்களுக்கெல்லாம் காரணன் என்ற நம்பிக்கையை உறுதிப்படுத்தும் விதத்தில், எமது சமயத்தவர், கல்வி அறிவைப்பெற ஆரம்பிக்கும்போது,

“பாலும் தெளிதேனும் பாகும் பருப்புமிலவ
நாலும் கலந்துனக்கு நான் தருவேன்
கோலம் செய் தங்கக்கரிமகத்துக் தூமணியே
நீயெனக்குச் சங்கத் தமிழ் மூன்றும் தா”

என்று மனிசனின் இயல் இசை நாடகம் என்கின்ற ஆற்றலளிக்கும் ஒப்பற்ற தெய்வமாக விநாயகனையே தொழுதுநிற்கிறோம்.

கவிஞரன்பான் தன் நுண்மானுமை புலத்தை வெளிக்கொணர ஆரம்பிக்கும் போது “திருவிளங்கு மான் மருகா, சேவகனிலை வருமரன்றுளீந்தருளுமைந்தா - முருகனுக்கு முன்பிரந்த யானை முகவா உனைத்தொழுவேன் என்கதைக்கு நீயென்றும் காப்பு” என்று ஆரம்பிப்பதைப் பார்க்கிறோம். தான் செய்யும் காரியம் தங்குதடையின்றி வெற்றிப் பாதையிலே செல்ல வேண்டும் என்று விரும்பும் எவரும் ‘பிள்ளையாரே’ என்று நெக்குருவி வேண்டுவதைப் பார்க்கிறோம்.

“திருவாக்கும் செய்கருமம் கைகூடும் செஞ்சொற்
பெருவாக்கும் பீடும் பெருக்கும்-ஒருவாக்கும்
ஆதலால் வானேரும் ஆளைமுகத்தானைக்
காதலாற் கூப்புவர் தங்கை” என்ற நம்பிக்கையும்

எம்மிடையே காலம் காலமாக இருந்துவருகிறது. இதுமட்டுமல்ல பக்தியால் சிந்திக்கும், தண்ணருள் பாலிக்கும் அத்தன் பயந்த முத்திதரும் விநாயகப் பெருமானை மனதாரத்துதிப்போர் கூற்றுவனின் கோரப் பிடிக்கும் அஞ்சவேண்டுவதில்லை என்பது அவன்தாள் வணங்கி அனுபவத்தால் முதிர்ந்த அறிஞர் கூற்றுகும்.

“ஒந்தை மருப்பும் ஓரிண்டு கைத்தலமும்
வெற்றி புனைந்த விழி மூன்றும் - பெற்றதொரு
தண்டக்கால் வாரணத்தைத் தன்மனதிலைப் பொழுதுங்
கொண்டக்கால் வாராது கூற்று”
என்பது மேற்சொன்ன நம்பிக்கையின் பயனுக எழுந்த ஒருபாடலாகும்.

என்னுப்பொரி, தேன், அவஸ், அப்பம், பயறு, இளநீர், வள்ளிக்கிழங்கு மாம்பழும், வாழைப்பழும், பலாப்பழும், பாஸ், மோதகம், என்பனவற்றை விரும்பிப் படைத்துவிட்டால்,

“சண்டப் பெருச்சாளியேறி, சடைகொண்டு வையத்துலாவி அண்டத்தமர் துதிக்க அடியார்க்கருஞும் பிரானும்,

எண்டிக்குமன்பர்கள் பார்க்க வினையற்ற பேரொளிவீசக் குண்டைக்கணபதி வந்து கூற்றுவளை எதிர்கொள்வான்”

என்பதும் எம்பெருமானிடம் தமிமையே அர்ப்பணிக்கும் பக்தரின் வேறுக்க முடியாத நம்பிக்கையாகும்.

இந்த விநாயகன் தோன்றிய கதையும் மிகவும் சுவையானது. அதை ஓரளவு அறியாது விநாயக வழிபாடுபற்றிக் கூறப்படுவது சாரமற்ற செயலாகும்.

மந்தரகிரியன் வடதிசையில் வாழ்ந்துவந்தனர் அந்தணன் ஒருவனும், அவன் ஆருயிராம் ஆயிழையானும். சுந்தரப் புதல்வரில்லாத் துயரத்தால் சோகமேயுருவாகி, வந்தனைகள், பல செய்து, ஆலயமமைத்துப், பள்ளிகள் சமைத்துப் பொதுத்தொண்டு பலவுஞ் செய்து எம்பெருமானிடம் புத்திரபாக்கியத்தவம் புரிந்தனர். இதுகண்டு இரக்கமுற்ற எம்பிராட்டி மாதுமையாள், அந்தணரின் வேண்டுகோட்கிசையுமாறு பரனே, சிவனே என்று இரந்து நிற்க, மூவுலகும் படைத்துக்காக்கும் முக்கண்ணன் அவ்வாறு செய்ய மறுத்தார்- இப் பிறப்பில் புத்திரரில்லா வாழ்வே அவர்களுடையது. என்றும் காரணம் கூறினார். மலைமகனும் விட்டாளில்லை. என்பொருட்டாவது இந்த அந்தணத் தம்பதிகளுக்குப் புத்திரபாக்கியமீந்தருள வேண்டும் என்று வலிந்து கேட்டாள் இமையா முக்கணிறைவன் சினந்தனன்; வெகுண்டனன்.

“பெண்புத்தி கேட்டல் பேதமையதனால் நீயே போய்ப் பிறவாய்” என்று பணித்தனர் “பொன்றிடுமானிடப் புன்பிறப்பெய்துதல் நன்றல்ல” என்று அரற்றினார் அங்கயற்கண்ணி. கறைமிடற்றங்னை கருணை கூற்றந்தான். “பிறைநுதலவற்குப் பிள்ளையாகச் சென்றவன் வளர்ந்து சிலபகற் கழிந்தால் மன்றல் செய்தருள் வோம். வருந்தலை” என்று ஆறுதல் கூறியதும் அந்தணத்தம்பதியினரின் மகளாய் அவதரித்தாள், சுந்தரத்தேன் அழகியாம் பங்கயச் செல்வி. அந்தணரின் மகளாக அவதரித்த அம்பாள் பருவமெய்தியதும் அப் பெற்றூர் மணவினை செய்விக்க ஆயத்தமாகினர். மகளையே அபிப்பிராயமும் கேட்டனர் மானிடன் ஒரு வளைக் கருத்தில் வைத்துக்கொண்டு. அம்பாளினாங்கினுளில்லை. அருந்தவ மியற்றியேனும் அரனவனுக்கே மாலையிடுவேன் எனச் சூருடைத்து அதற்காய் அமைக்கப்பட்ட ஓரிடத்திலிருந்து கடுந்தவமியற்றினாள், ஜயனும் தோன்றினான்- மானிட உருவில். “மாட்டினிலேறி மான் மழுத்தறித்துக் காட்டினிற் சுடலையிற் கணத்துடனுடிப் பாட்டும் எலும்பும் பஃறலை மாலையும் சாம்பருமணிந்து தலையோடேந்திப் பிச்சைகொண்டலையும் பித்தலை” வேண்டிப் பெருந்தவம் புரியும் பேதாய், உனக்கென்ன புத்திமாருட்டமா என்று எள்ளிநகையாடினார் இறைவன். அம்பாளின் கைத்தலமும் பற்றினார். “கருடர் கின்னரீ காயவாசியர் ஏதமில் முனிவர் அவுணரிராக்கதர்” என எல்லோரும் போற்றி வணங்க அண்ணலும் அம்மனும் மானிட உருவில் மணவினை பூண்டனர். மணமக்கள் பவனிவரும் வழியில் யானையும் பிடியும் மருவிவிளையாடுதலை உழையவருக்கு அரனவன் காட்டநாமும் அவ்வாறு மருவினுலென்ன எனக்கேட்டாள், அண்டசராசரங்களையும் சன்ற அருந்தவ அன்னை. அப்படியேயாகுக என இணங்கிய அப்பனும் அன்னையும் அவ்வரு வாகினர். இணைந்தனர். அங்குதோன்றிய முத்தவனே விநாயகன். அவுணரையொழுக்கவே தோற்றுவிக்கப்பட்டார் என்பதும் நம்பிக்கையாகும். இது விநாயகன் தோன்றிய கதையாகும்.

சருங்கச் சொல்லின் இறைவனது எண்ணிறைந்த ஆற்றல்களில் இடையூற்றை அடக்கி ஆரும் ஆற்றலும் ஒன்று. அவ்வாற்றல் முனைந்து நிற்க விளங்குபவரே விநாயகக் கடவுள். விநாயகப் பெருமான் பிரணவ மந்திரவடிவினராவர். ஓங்காரம் என்னும் பிரணவத்துள் ஒலிக்கும் அகரம் உகரம், மகரம் ஆகிய சிவம் சக்தி நாதம் என்பனவே விநாயகமாகும். விநாயகர் என்பது நாத தத்துவம் என்றும் முருகன் விந்துதத்துவம் என்றும் பகர்வர் அறிஞர்.

விநாயகரின் திருவடிகள் ஞான சக்தியும் கிரியா சக்தியுமாகும். இவரது பேழை வயிறு உலகமெல்லாவற்றையுடைக்கும் இயல்பினாத. ஐந்து கரங்களும் ஐந்து தொழில் களைச் செய்யும். முக்கண்களும் சூரியன் சந்திரன் அக்கினி என்பவற்றைக் குறிக்கும், மும்மதம், ஞானமதம், அறக்கருணை மதம், மறக்கருணை மதம் ஆகும். எல்லாவகையிலும் விநாயகர் உருவம் ஞானவடிவம் இவரை வணங்கி இஷ்ட சித்திகளையெய்தினேரில் குறிப்பிடத்தக்கோர் பிரமன், விஷ்ணு, தக்கன், இந்திரன், நளன், சண்முகர், மன்மதன் ஆதிசேடன், சந்திரன், இராவணன், அகத்தியர், ஒளவையார் என்போராவர். “கணபதி பூசை கைமேற் பலன்” என்பது பழமொழியாகும்.

விநாயகர் வழிபாடும் எளிதாகும். இரு கைகளாலும் தலையைக் குட்டிக் கும் பிடுதலும், இரு கைகளையும் மாற்றி இரு காதுகளைப் பிடித்துக்கொண்டு தோப்புக்கரணம் இட்டு வணங்குதலும் விநாயகர் முன் செய்யப்படும் சிறப்பு வழிபாடு ஆகும்.

சுந்தரமூர்த்தி நாயனாருடனே, கைலாசத்துக்குப் பரமசிவனுடைய சுந்திரானத்தில் ஆதியலா அரங்கேற்ற எழுந்தருளும் சேரமான் பெருமாள் நாயனார் “ஓளவையாரை அழையாமல் வந்துவிட்டோமே” என்று வருந்தினார். அது விநாயகரைப் பூசித்துக்கொண்டிருந்த ஒளவையாருக்குத் தெரிந்துவிட்டது. தானும் அவ்விடம் செல்லவேண்டும் என்ற விருப்புடையராய் துரித பூசைசெய்தார். அப்போது விநாயகர் ஒளவையாரைப் பார்த்து “ஓளவையே! நீ ஆறுதலாகப் பூசைசெய். நீ அவர்களுக்கு முன்பே போய்ச் சேருமாறு செய்கிறேன்” என்றார். ஒளவையும், ‘சீதக்களபச் செந்தாமரைப்பூம்’ என்ற அகவலைப் பாடிப் பூசை முடிந்ததும் விநாயகர் விசுவரூபமெடுத்து தமது குதிக்கையினால் ஒளவையாரைக் கைலாசத்தில் சேர்த்தார். தாமதித்து வந்து சேர்ந்த சேரமான் பெருமாள் நாயனார் “ஓளவைப்பாட்டியே எப்படி எங்களுக்கு முன்னே இங்கு வந்து சேர்ந்தாய்” என்று வினாவினார். ஒளவையார் விடையாகக் கூறிய பாடல் இது.

183625

“மதுர மொழிநல் லுகையாள் புதல்வன் மலர்ப்பதத்தை முதிர நினையவல் லார்க்கரி தோழுகில் போல்மூழ்கி அதிர நடந்திடும் யானையும் தேரும் அதன்பின்வரும் குதிரையும் காதம், கிழவியும் காதம்’ குலமன்னனே!

இப்படி நம்பினுரைக் கைதூக்கிக் காக்கும் விநாயக வழிபாடு எம் மனோகை இன்பவழி இட்டுச் செல்வதாகும்.

ஸ்ரீ வீரகத்திவிநாயகர் ஆலய வாலாறு

—க. மு. நடேஸ்—

[செயலாளர், ஆலய பரிபாலன சபை]

அழுத்திநூட்டின் சிரிசெனத்திகழும் வட இலங்கையில் வளம் பல நிறைந்து விளங்கம் நிரப்பதி புங்குடுதீவு." கழனிகளும் கல்விக்கூடங்களும் செறிந்து விளங்கும் இப்புங்குடுதீவில் ஆலயங்களுக்குக் குறைவேயில்லை. விநாயகர் ஆலயங்களே இங்கு பெருமளவில் விளங்குகின்றன. செந்தமிழ் வளர்க்கும் அறிஞர்களும், கணிஞர் கணும், எழுத்தாளர்களும், ஆசிரியர்களும், வரித்தகர்களும் வள்ளல்களும், நிறைந்திலங்கும். இங்கு எட்டு இடங்களில் விநாயகருக்குக் கோவில்கள் அமைந்துள்ளன. இடங்களில் ஏன்றுதான் நமது குலதெய்வமாகத் திகழும் அரிய நாயகன் புலம் ஸ்ரீ வீரகத்திவிநாயகர் ஆலயம்.

இவ்வாலயத்தின் வாலாறு மிகப் பழமையானது. பெரும் புகழ் கொண்டது. அந்புதங்கள் பல விளங்கும் அரிய நாயகன் புலத்தில் அமர்ந்திருக்கும் ஸ்ரீ வீரகத்திவிநாயகருக்கு ஒர்றைக்கு 300 ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே கோவில் அமைக்கப்பட்டது. ஆலமரமொன்றின் அடியில் இவ்வாலயம் அமைந்திருந்ததாகவும், அதன் அயவில் இத்திமரமொன்றின் அடியில் உவரவர் ஆலயம் ஒன்றிருந்ததாகவும் கூறப்படுகிறது.

ஆலமர நிழலில் அமர்ந்திருக்கு அருள்பாவித்த ஜங்கரனுக்கு நிலையான ஆலயம் அமைக்க வாரிடாடி நடக்கியாவர் திரு. நாகப்பர் ராமர் என்பவராவர். அந்புதங்கள் பல விளங்கு விநாயகரை வழிப்பட்டுப் பெரும் பயன் பெற்றேர் பலராவர். அவட்டினிக் கெட்டு டலகள் என்பாலும் ஒங்கவர். இவர் சிவபூசை செய்து. வந்த கூட்டு இவ்விநாயகனாயும் வழிப்பட்டவர்கள். இவர் வாழ்ந்த இடம் செட்டிவளவு என்றும் கீழ்க்கண்ட அமைக்கப்படுவிற்கது. ஆலயத்தின் அண்மையில் அமைந்துள்ள இவ்வளவில் சிவபூசைக்காக இப்பெரியார் கண்ணீர் பெறுவகர்த்துகள் கோண்டிய சிஞாய என்றும் சிலமாண்த நிலையில் இன்றும் காட்சி தருகின்றது. செட்டி உலகங்கூக்க திருவாளர் புரிந்த ஸ்ரீ வீரகத்திவிநாயகர் வேண்டுவோர் வேண்டுவதை ஈட்காங்கினார். இவரை வழிப்பட்டுத் தம் துயர் துடைத்தோர் பலராவர்.

இங்கிருக்கு பொருளீ' நீர் பொருட்டுச் சிங்கப்பூர் சென்ற இக்கிராம வாசிகள் பலர் இவ்வாலயத்தின் மாஞ்சேர்றும் கருகி அரிய நாயகன் புலம் பிள்ளையார் கோவில் சங்கம் என்னும் கொயில் சங்கம் அமைக்கது நிதி திரட்டி இவ்வாலயத் திருப்பணி வேலைகளுக்கு உடலினர் திரு. மத்துவேலர் சதாசிவம் என்பவரின் தலைமையில் இயங்கிய இட சங்கத்தின் பொருளங்களில் கொண்டு ஆலய மேற்பார்வையாளராகவும் பூசகாரவும் விளங்கிய ஸ்ரீ சொர்ணாலிங்க ஐயர், திரு. வேலாயுதர் அப்பாகுட்டி ஸ்ரீ சீயார் ஆலயக்கட்டடத்தைத் திருத்தியமைத்தனர். ஆரம்பத்தில் இருந்த சிறு விடுகிரகத்தை அகற்றி இந்தியாவிலிருந்து தருவிக்கப்பட்ட பெரிய விக்கிரமொன்றை இங்கு பிரதிட்டை செய்தனர்.

பின்னர் காலத்திற்குக் காலம் இவ்வாலயத்தில் அபிவிருத்தி வேலைகள் பல மேற்கொள்ளப்பட்டன. கிடுகினுல் வேயப்பட்டிருந்த ஆலயமண் டபத்திற்கு ஆசிரியர் திரு. வி. கணகசபை ஒடு போடுவித்தார். திரு. மு. பெ. ன். ஜீ. யா அவர்கள் பெரிய கொட்டகைகளுக்கான தூண்களைக் கட்டிக் கொடுத்தார். ஆலய பரிபாலன சபையின் பொருளாளர், திரு. க. ஆறுமுகம் அவர்களது பெரு முயற் சியின் பேருகப் பொதுமக்களிடமிருந்து திரட்டப்பட்ட பணத்தில் ஏனைய வேலைகள் மேற் கொள்ளப்பட்டன.

திரு. பொ. கணகசபை அவர்களும் அவரைச் சார்ந்தோரும் இவ்வாலய மணிக் கூட்டுக் கோபுரத்தை அமைத்துக் கொடுத்தனர். திரு. க. வெற்றிவேலு மணிக்கூட்டுக் கோபுரத்தில் இருக்கும் அழகிய மணியை உபகரித்தார். ஆலயத்தில் அமைந்துள்ள பரிவாரமூர்த்திகளாவா முருகன், வைரவர், ஆகியோருக்குத் திருமதி சி. பாக்கியம், திருமதி பொ. மரகதம் ஆகியோர் ஆலயம் அமைத்துக் கொடுத்தனர். மூலஸ்தானத்திற்குரிய யந்திரத் தகட்டினைத் திரு. ச. கணபதிப்பிள்ளை, வைத்திய கலாநிதி நா. தம்பிப்பிள்ளை ஆகியோர் உபயமாக வழங்கினர். இவர்களை வரதும் இத்திருப்பணிகளை ஆலய பரிபாலன சபையார் நன்றாய்டன் பாராட்டு கின்றனர்.

இவ் வாலயத்தைச் சீரிய முறையில் பரிபாலிக்கவும், திருப்பணிவேலைகளைப் பூர்த்தி செய்யவும், 4-4-67ல் ஆலய பரிபாலன சபையான்று நறுவப்பட்டது. இச்சபையினர் ஆலயத்தில் ஏற்பட்ட சிதைவுகளைச் சீரமைத்துப் புனருத்தாரனா எச்சயவேண்டுமெனத் தீர்மானித்தனர். இத்தீர்மானத்திற் கமையக் கடந்த ஆறுஆண்டுகளாக அயராதுமழுத்ததன் பேருக ஆலயம் புனரமைப்புச் செய்யப்பட்டு 9-2-73-ல் மகா கும்பாபிஷேகமும் நடைபந்தது. ஆலய மூலஸ்தானம், அர்த்த மண்டபம், ஆசியவற்றை ஆலயபரிபாலன சபைத்தலைவர் திரு. இ. நாகவிங்கம் குடும்பத்தினர் சிறப்பாகச் செய்தலித்தனர். மிகுநித்திருப்பணிவேலைகள் அனைத்தும் முட்டின்றி நிறைவேறப் பொதுமக்கள் தாராளமாக நிதி தந்துதவினர். வேண்டுவார் வேண்டுவதை ஈந்தருளும் ஸ்ரீ வீரகத்தி விநாயகப் பெருமான் ஆலயபரிபாலன சபையினர் மேற்கொண்ட பணிகள் ஸ்ரீ வீரகத்தி விநாயகமாக நிறைவேற வேண்டுவன அளித்துக் காத்துதவியுள்ளார். அனைத்தும் வெற்றிகரமாக நிறைவேற வேண்டுவன அளித்துக் காத்துதவியுள்ளார். அவரது திருவருளே இப்பணிகள் அனைத்தும் சிறப்புற நிகழ்தற்குக் காரணம் எனலாம். அவரது திருவருளே இப்பணிகள் அனைத்தும் சிறப்புற நிகழ்தற்குக் காரணம் எனலாம்.

பலவகையிலும் ஆலயத் திருப்பணி வேலைகள் நிறைவேற நிதியுதவி வழங்கி யோருக்கும் ஆலயத்திற்குத் தேவையான பொருட்களை உபயமாக வழங்கியோருக்கும் ஸ்ரீ வீரகத்திப் பெருமானின் திருவருள் கிட்டுவதாக! அவரது திருவடிகள்! வாழ்க!!

With
 |
 Best
 |
 Compliments
 |
 From
 ↓

V. M. R.

5th Cross Street,
Colombo 11.

இன்றே வாய்குங்கள்!

“தெய்வ மகள்”

நாடு போற்றும் எழுத்தாளர்
“நாவேந்தன்” எழுதிய
இனிய சிறுகதைத் தெகுதி
விலை: ரூபா 2/-

விற்பனையாளர்களுக்கு விலைட்
கழிவுண்டு.

தொடர்பு கொஞ்ச:

திர்வாகி
தமிழ்க்குரல் பதிப்பகம்
“அயோந்தியர்”
புங்குடுதீவு 12.

விஜயம் செய்யுங்கள்!

தமிழ் – சிங்களம் – ஆங்கிலம்

ஆசிய முன்று மொழிகளிலும்
சிறந்த முறையில், குறைந்த செலவில்,
அறித்த நேரத்தில் அச்சிடுவதற்கு

சிறந்த ஓர் ஸ்தாபனம்

கலைஞர் அச்சகம்

10, பிரதரன வீதி, யாழ்ப்பாணம்.

தந்தி: “கலைஞர்”

தொகைபேசி: 221.

With Best Compliments

From

SIBAR TRADING COMPANY

55/2 PARAMANANDHA MAWATHA,
Colombo 13.

WITH BEST COMPLIMENTS

FROM

M. MUTHIAH PILLAI
105, 5th CROSS STREET
Colombo II.

ஸ்ரீ வீரகத்திவிநாயகரின் திருத்தாள் போற்றி!

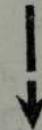
NEW V. S. S. K.

152. HOSPITAL ROAD,
JAFFNA.

வருக!

யாழ் - நகரில் சிறந்த சைவ உணவும்
சிற்றுண்டி வகைகளும் பெற
இன்றே விஜயம் செய்யுங்கள்

வருக!!

நியூ வி. எஸ். எஸ். கோ.

152, (348) ஆஸ்பத்திரி வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

எஸ். கோபாலபிள்ளை அன் கோ

III. பிரதான வீதி, பண்டாரவளை.

* ஊவாவில் சிறந்த புடைவை ஸ்தாபனம்
அறிஞரும்
கலைஞரும்
அழகு ராணிகளும்

விழும்பியணியும் ஆடைவகைகளை
எங்களிடம் பெறலாம்.

S. Gopalapillai & Co.

111. MAIN STREET, BANDARAWELA.

—

நக்கீர தேவர் அருளிச் செய்த

விநாயகர் திருவகவல்

சீரநரு மூலச் செழுஞ்சிடர் விளக்கே
கார்நிற மேனிக் கறபகக் களிறே
அல்லல் வினையை யறுத்திடு ஞான
வல்லபை தன்ஜை மருவிய மார்பா
பொங்கர வணிந்த புண்ணிய மூர்த்தி 5

சங்கரனருளிய சற்குரு விநாயக
ரழையடி யேனிருவிழி காண
வேழமுகமும் வெண்பிறைக் கோடும்
பெருகிய செவியும் பேழை வயிறுந்
திருவளர் நுதனிற் நிரு நீற்றமுகுஞ் 10

சிறுக்க கண்ணுஞ் சீதளப் பார்வையும்
நறுந்திகழி நாசியும் நாண்மலர்ப் பாதமும்
நவமணி மகுட நன்மலர் முடியுங்
கவச குண்டலக் காந்தியும் விளங்கச்
சிந்துரத் திலகச் சந்தனப் பொட்டும் 15

ஐந்து கரத்தினமுகும் வீற்றிருக்க
பாசவினையைப் பறித்திடு மங்குச
பாசத்தொளியும் பன்மணி மார்பும்
பொன்னுபாணமும் பொருந்து முந்தாலும்
மின்னுமெனவே விளங்கு பட்டமுகும் 20

உந்திச் சுழியு முரோமத் தழுங்
தொந்தி வயிறுந் துதிக்கையுந் தோன்ற
வேதனும் மாலும் விமலனு மறியாப்
பாதச் சதங்கை பலதொனி யாரிப்பத்

தண்டைச் சிலம்புந் தங்கக் கொலிகம் 25
எண்டிசை மண்டலமெங்கும் முழங்கத்
தொகுது துந்துமி தொந்தோ மெனவே
தகுதிடு திந்திமி தாள முழங்க
ஆடியபாத மண்டலர்கள் போற்ற
நாடி மெய்யடியார் நாளுந்துதிக்கக் 30

கருளை புரிந்து காட்சிதந் தருள
இருளைக் கடிந்து எங்கும் நிறையப்
பொங்கு பேரொளியாப் பொன்மலை போத
திங்கள் முடியான் நிருவள மகிழ்
வந்த வாரண வடிவையுங் காட்டிச் 35

- சிந்தை தளர்ந்த சீரடியார்க்கு
இப்பர சாதன மிரண்டு முதவி
அகவினைத் துன்ப மகந்தை யறுத்து
மூலாதார முச்சுடர் காட்டி
வாலாம்பிகை தன் வடிவையுங்காட்டி 40
- மாணிக்க மேனி மலர்ப்பதங் காட்டி
பேணிப் பணியப் பீஜா சூநரமும்
ஓமென்றுதித்த ஒங்காரத்துள்ளே
ஆமெள்ளிரைமூந்த அகஷர வடிவும்
இடைபிங் கலைகளிரண்டி னடுவே 45
- கடைமுளை சுழிமூனைக் கபாலமுங் குறித்து
மண்டல மூன்றும் வாய்வோர் பத்துங்
குண்டலியசபை கூறிய நாடியும்
புதமும் பொழியும் புகழ் குணமூன்றும்
வாதனை செய்யு மறிவையுங் காட்டி 50
- ஆருதார வங்குச நிலையைப்
பேருகி நின்ற பெருகமையுங் காட்டிப்
பஞ்ச மூர்த்திகள் பாகத்தமரீந்த
பஞ்ச சக்திகளின் பாதமுங்காட்டி
நவ்விவாடு மவ்வும் நடுவைன வீட்டில் 55
- அவ்வ மாக்கிளை யனுதி சதாசிவம்
மைவிழி சூனா மனைனமணி பாதமும்
நெவினை நனுகா நாத சீதமும்
கண்டு வணங்கக் கண்ணைத் திறந்து
விண்டலமான வெளியையுங் காட்டி 60
- ஐம்பத் தோரெழுத் தட்சர நிலையை
இன்பச் சக்கர விதித்தனைக் காட்டிப்
புருவ நடுவைனப் பொற்கமலாசனத்
திருவினையாடலுந் திருவடி காட்டி
நாதமும் விந்தும் நடுநிலை காட்டிப் 65
- போதம் நிறைந்த பூரணங் காட்டி
உட்சி வெளிதனி இள்ளொளி காட்டி
வச்சிரம் பச்சை மரகத முத்து
பவளம் நிறைந்த பளிஸ்கொளி காட்டிக்
சிவ கைவாயக் சேர்வையுங் காட்டிக் 70
- சத்தம் பிறந்த தலத்தையுங் காட்டித்
தித்துவம் தொண்ணுாற் ரையும் நீக்கி
கருவி காணக் களங்க மறுத்து
மருவிய பிறவி மாயை நீக்கி
ஐம்பர்களி ருடிகள் ஒருவருங் கானை 75
- அம்பர வெளியினருளை யுங்காட்டிக்
காத்தி பராபரை சதாநந்தி நிராமய
நித்திய ரூப நிலைமையுங் காட்டி
அடியவர் சூன வழிர்தமா யுண்ணும்
வடிவவ யறியும் வழிதனைக் காட்டி 80

- நாசி நுளியில் நடக்குங் கலைகள்
வாசிவா வென்று வாங்கிப் பிடித்து
நின்மல வடியாய் நிறுவித் தப்புறம்
விண்மயமான விததையுங்காட்டி
தரதல முழுதுந் தானுய் நிறைந்த 85
- பராபர வெளியைப் பணிந்திடக் காட்டி
என்னுடலாவி யிடம் பொருளியாவுந்
தன்னுடை வசமாந் தவநிலைகாட்டி
நாளென்னு மாணவ நாசம தாகத்
தானென வந்து தயக்கந் தீர 90
- ஆன குருவா யாட் கொண்டருளி
மோன ஞான முழுது மளித்துச்
சிற்பரி பூரண சிவத்தைக் காண
நற்சிவ நிட்கள் நாட்டமுந்தந்து
குருவுஞ் சீடனும் கூடிக்கலந்து 95
- இருவரு மொருதனி யிடந்தனிற் சேர்ந்து
ஆனந்தமாகித் தற்பர வெளியில்
ஆனந்த போத அநிவைக் கலந்து
புவனத் தொழிலைப் பொய்யென் ருணர்ந்து
மவுன முத்தியை மனத்தினிலிருத்திப் 100
- பெண்டு பிள்ளைப் பண்டு பதார்த்தங்
கண்டது மாயைக் கனவெனக் காட்டிப்
பாச பந்தப் பவக் கடல் நீக்கி
சுசனினையடி யிருத்தி மனத்தே
நீயே நானுய் நானே நீயாயக் 105
- காயாபுரியைக் கனவென வுணர்ந்து
எல்லாம் முன் செய்வென்றே யுணர
நல்லா யுண்ணருள் நாட்டந் தருவாய்
காரண குருவே கற்பகக் களிரே
வாரண முகத்து வள்ளலே போற்றி 110
- நித்திய பூசை நெவேத்தியமும்
பத்தியாயக் கொடுத்துப் பரமனே பேரந்தி
ஏத்தியனு தின மெளியேன் பணியக்
கூற்றினை யுதைத்த குளிர்ப்பதந் தந்து
ஆசு மதுர வமிர்த மளித்துப் 115
- பேச ஞானப் பேசிறனக் கருளி
மாத்தில் நினைத்த மதுர வாசக
நினைவிலுங் கனவிலும் நேசம் பொருந்தி
அருண கிரியா ரவ்வை போலக்
கருத்து மிகுந்து கவிமதை பொழிய 120
- வாக்குக் கெட்டா வாழ்வை யளித்து
நோக்கரு ஞான நோக்கு மளிது
இல்லற வாழ்க்கை யிடையூறகற்றிப்
புல்லரிடக்கிற் புதுந் துழலாமல்
ஏற்ப திகழ்ச்சி என்பதகற்றி 125

ஓப்பதுளக்குக் கடன் கண்டாயே
நல்வினை தீவினை நாடி வருகினுஞ்
செல்வினை எல்லாம் செயலுன தாமாஸ்
தந்தையு நீயே தாயுநீயே
எந்தை நீயே ஈசனுநீயே

130

போத நூனப் பொருஞ்சுநீயே
நாதமு நீயே நான்மறை நீயே
அரியு நீயே அயனு நீயே
திரிபுர தகனஞ் செய்தவ நீயே
சக்தியும் நீயே சதாசிவ நீயே

135

புத்திய நீயே புராந்தக நீயே
பத்தியு நீயே பந்தமு நீயே
முத்தியு நீயே மோக்ஷமு நீயே
ரகமு நீயே என்னுயிர் நீயே

140

உன்னருளன்றி உயிர்த்துணை காணேன்
பின்னெஞ்சு தெய்வம் பேசவு மறியேன்
வேதணை கொடுக்கத் தெய்யிது தன்னில்
வாதபித்தம் வருந்திடு சிலேட்டுமெம்
மூன்று நாடியு முக்குண மாகித்

145

தோன்றும் வினையின் துன்ப மறுத்து
நாலாயிரத்து நானுற்று நாற்பத் தெட்டு
மேலாம் வினையை மெலியக் களைந்து
அஞ்சா நிலைமை யருளியே நித்தன்
பஞ்சா கஷரநிலை பாலித் தெணக்கு

150

செல்வமுங் கல்வியுஞ் சீரும் பெருக
நல்வரமே தரும் நான் மறை விநாயக
சத்த வாக்குச் சத்தா யுதவிப்
புத்திரனே தரும் புண்ணிய முதலே
வெண்ணீறணியும் விமலன் புதல்வ

155

பெண்ணு முமையாள் பெருகுஞ்சரனே
அரிசிரு மருகா அறுமுகன் ருணைவர
கரிமுக வாரணக் கணபதி சரணம்
குருவே சரணம் குணமே சரணம்
பெருவயிரேனே பொற்றுள் சரணம்

160

ண்ணே மதியே கணியே சரண
விண்ணே யொளியே வேந்தே சரணம்
முனத வாவி மலர்த்தடக் தருகிற்
ருனத்தில் வாழுந்தற் பரர சரணம்
உச்சிப் புருவத் துதித்துல களிக்கும்
சக்சிதானந்த சற்குரு சரணம்
விக்கிள விநாயக தேவா ஓம்
ஹர ஹர சண்முக பவனே ஓம்
சிவ சிவ மகாதேவ சம்போ ஓம்

திருக்கிற்றம்பலம்

ஒளவையார் அருளிய

ஸ்ரீநாயகர் அகவல்

சீதக் களபச் செந்தா மரைப்பூம்
பாதக் கிலம்பு பலடிசை பாடப்
பொன்அரை ஞானும், பூந்துகி லாடையும்
வள்ள மருங்கில் வளர்ந்தழ கெறிப்பப்,
பேழை வயிறும், பெரும்பாரக் கோடும்

5

வேழ முசுமும், விளங்குசிந் தூரமும்
அஞ்சு கரமும், அங்குசு பாசமும்,
நெஞ்சிற் குடிகொண்ட நீல மேனியும்,
நான்ற வாயும் நாலிரும் புயமும்,
மூன்று கண்ணும், மும்மதச் சுவடும்

10

இரண்டு செவியும், இலங்குபொன் முடியும்,
திரண்டமுப் புரிநூல் திகிழூளி மார்பும்
சொற்பதங் கடந்த துரியமெய்ஞ் ஞான
அற்புதன் என்ற கற்பகக் களிழே!

முப்பழும் நுகரும் முடிக வாகன।

15

இப்பொழு தெண்ஜை யாட்கொள வேண்டித்
தாயாய் எனக்குத் தானெனமுந் தருளி
மரயாப் பிறவி மயக்க மறுத்தே,
திருந்திய முதல்ஜூந் தெழுத்துந் தெளிவரயப்
பொருந்தவே வந்தென் உளந்தனிற் புகுந்து

20

குருவடி வாகிக் குவலயந் தன்னில்
திருவடி வைத்துத் திறம்திது பொருள்ளன
வரடா வகைதான் மகிழ்ந்தெனக் கருளிக்,
கோடா யுதத்தாற் கொடுவினை களைந்தே
உவட்டா உபதேசம் புகட்டினன் செவியில்

25

தெவிட்டாத ஞானத் தெளிவையுங் காட்டி:
ஐம்புலன் றன்ஜை அடக்கு முபாயம்
இன்புறு கருணையின் இனிதெனக் கருளிக்,
கருவிக ளொடுங்குங் கருத்தினை யறிவித்து
இருவிலை தன்ஜை அறுத்திருள் கடிந்து.

30

தலமொரு நான்குந் தந்தெனக் கருளி,
மலமொரு மூன்றின் மயக்கம் அறுத்தே,
ஒன்பது வாயில் ஒருமந் திரத்தால்
ஐம்புலக் கதவை அடைப்பதுங் காட்டி
ஆரு தாரத் தங்கிசை நிலையும்

35

பேரு நிறுத்திப் பேச்சுரை யறுத்தே,
கூடபிங் கலையின் எழுத்தறி வித்துக்,
கடையிற் சுமுருணைக் காலமுங் காட்டி,
முன்றுமண் டலத்தின் முட்டிய தூணின்
நான்றெழு பாம்பின் நாவில் உண த்திக்,

40

குண்டலியதனிற் கூடிய அசைபை
விண்டெழு மந்தரம் வெளிப்பட உரைத்து,
மூலா தாரத்தின் மூண்டெழு தண்கீக
ஊலால் எழுப்புங் கருத்தறி வித்தே
அமுத நிலையும் ஆதித்தன் இயக்கமும்.

45

குமுத சகாயன் குணத்தையும் கூறி,
இடைச்சைக் கரத்தின் ஈரெட்டு நிலையும்
ஷட்ரசக் கரத்தின் உறுப்பையுங் காட்டிச்,
ஏண்முக தூலமுஞ் சஷ்ரமுகச் சூக்கமும்
எண்முக மாக இனிதெனக் கருளிப்.

50

புரியட்ட காயம் புலப்பட எனக்குத்
தெரியெட்டு நிலையும் தெரிசனப் படுத்திக்,
கருத்திகிற கபால வாயில் காட்டி,
இருத்தி முத்தி இனிதெனக் கருளி,
என்னை அறிவித், தெனக்கருள் செய்து,

55

முன்னை விழையின் முதலைக் கணாந்தே,
வாக்கும் மனமும் இல்லா மஞேலயம்
தேக்கிய என்றன் சிந்தை தெளிவித்து)
இருள்வெளி யிரண்டிற் கொன்றிட மென்ன
அகுஞ்சரும் ஆனந்தத் தழுத்தி, என்செவியில்

66

எல்லை இல்லா ஆனந் தமளித்து)
அல்லல் கணாந்தே, அருள்வழி காட்டிச்,
சுத்தத்தி னுள்ளே சதாசிவம் காட்டிச்
சித்தத்தி னுள்ளே சிவவிஸ்கங் காட்டி.
அஜுவிற் கணுவாய் அப்பாலுக் கப்பாலாய்க்

60

கனுமுந்றி நின்ற கரும்புள்ளே காட்டி,
வேடமும் நிறும் விளங்க நிறுத்திக்
கூடுமெய்த் தொண்டர் குழாத்துடன கூட்டி.
அஞ்சக் ராத்தின் அரும்பொருள் தண்கீண
நெஞ்கக் கருத்தின் நிலையறி வித்துத்

70

தத்துவ நிலையைத் தந்தெனை ஆண்ட
வித்தக! விநாயக! விரைகழல் சரணை.

வீநாயகர் அகவஸ் மற்றிற்று,

University of Jaffna
183625

Library

1213

